

جنگ آغاز شد

باران آتش بر عراق

هواپیماهای آمریکا و متحدانش بطور متوسط هر دقیقه یک بار به عراق حمله می کنند

Bagdad

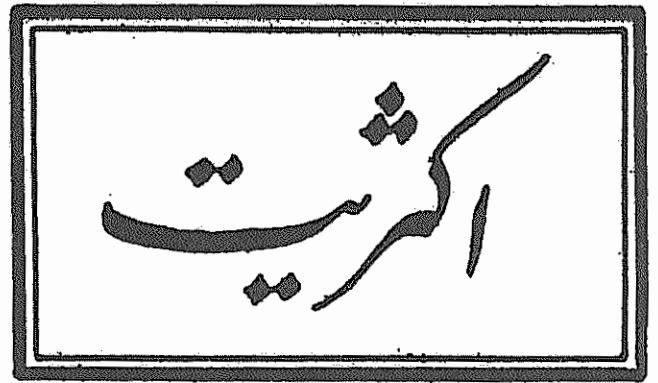
اسرائیل هدف حمله موشکی عراق قرار گرفت

و متحدانش در ساعت ۲ و نیم بامداد پنجشنبه ۱۷ ژانویه به وقت محلی (۳ بامداد به وقت تهران) آغاز شد. با اینکه آمریکا مدعی است این جنگ، نه جنگ ایالات متحده با عراق، بلکه جنگ "جامعه بین المللی علیه - صدام حسین است، دبیر کل سازمان ملل، گارباچف رئیس جمهور شوروی و حتی رهبران کشورهای متحد آمریکا که مستقیماً در حمله شرکت نداشتند، تنها دقایقی پیش از آغاز جنگ توسط دولت بوش در جریان حمله قرار گرفتند.

با آغاز حملات سنگین هوایی به عراق، ارتباط بغداد با جهان تقریباً قطع شده است. از خسارات و تلفات در میان مردم غیر نظامی که بطور قطع، ابعاد دهشتناکی دارد، خبر مستقلاً در دست نیست. رژیم صدام حسین که شمار قربانیان غیر نظامی حملات روز اول را ۲۳ تن اعلام کرده است، می خواهد ابعاد نابودی جمعی مردم عراق را بسیار بسیار کمتر از آنچه هست جلوه دهد تا اوضاع را "هادی" وانمود کند. اما کارشناسان معتقدند آتشی که تاکنون بر بغداد و سایر نقاط عراق باریده است، هوایی در حد یک حمله اتمی داشته است.

۱۸ ساعت پس از به سر آمدن محلت تعیین شده از سوی شورای امنیت سازمان ملل برای خروج نیروهای عراقی از کویت، آمریکا و متحدانش جنگ خلیج فارس را با حملات هوایی سنگین علیه عراق، آغاز کردند. ژنرال های پنتاگون که بر این عملیات نام "توفان صحرای" نهاده اند، می گویند که در همان ساعات اول، بخش بزرگی از نیروی هوایی عراق و پتانسیل موشکی این کشور را نابود کرده اند. جرج بوش رئیس جمهور آمریکا که فرمان حمله را روز سه شنبه ۱۵ ژانویه، پیش از پایان اولتیماتوم سازمان ملل به عراق، امضا کرده است، در توجیه تصمیم به آغاز جنگ گفت: "دنیا دیگر نمی تواند صبر کند." صدام حسین رئیس جمهور عراق تاکید کرد که حاضر به عقب نشینی از کویت نیست و افزود: "این جنگ به آزادی فلسطین خواهد انجامید." در شب جمعه ۱۸ ژانویه، چند موشک "اسکاد" عراق به شهرهای تل آویو و حیفا اسرائیل اصابت کرد. بدنبال این حمله که به گفته منابع اسرائیلی ۱۲ مجروح داشت، دولت شامیر نخست وزیر اسرائیل اعلام کرد به این حمله پاسخ خواهد داد.

موج اول حملات هوایی آمریکا

دوشنبه اول بهمن ماه ۱۳۶۹ برابر ۲۱ ژانویه ۱۹۹۱ - سال هفتم شماره ۳۳۴

تنک و نفرت بر جنگ افروزان!

صداهایی بس شوم و بس آشنا، باز در بغداد و بصره، در گوشه و کنار کشور همسایه ایران، ملین افکن شده است: صدای پرنده های آهنینی که مرگ می بارند، صدای بمب ها و موشک هایی که زندگی را از ریشه بر می کنند، صدای توپ های ضد هوایی، صدای آژیر حمله هوایی. از آسمان آتش می بارد. هشت سال جنگ کافی نبوده است، هفرت جنگ باز قربانی می طلبد. و این مردمی که حکمرانان کشورشان و حکمرانان دنیا، آنها را در محکمه ای فنیایی به مرگ محکوم کرده اند، گویی فراموش شده اند. رژیم حاکم بر عراق، در اینکه ابعاد واقعی فاجعه ای را که می گذرد، باز تاب دهد، منفعتی ندارد. حکومت صدام حسین، همانگونه که همتای ایرانی اش نمی گذاشت ویرانی ها و تلفات موشک باران به اطلاع مردم برسد، فیلم های تلویزیونی اش را اکنون به نماز خواندن دیکتاتور و گردش او در خیابانهای متروک اختصاص می دهد. و دیگران نیز قربانیان اصلی این تراژدی را از یاد برده اند. به نفع هیچ کس نیست که صحنه های دلخراش تکه تکه شدن مردم بیگناه و ویرانی خانه های آنها، به عنوان اسناد تاریخی جنایت جنگ افروزان، ثبت شود. اربابان جنگ، باز تاب چنین صحنه هایی را نمی خواهند. بر صفحه تلویزیون، خلبانهای خندانی ظاهر می شوند که تازه از قتل هام برگشته اند. و یک جرج بوش خوشحال و راضی: همه چیز بر وفق مراد است. عراق را به آتش کشیده ایم. خدا را شکر. رئیس جمهور آمریکاروز بعد از صدور دستور حمله، به کلیسارفت و دعا کرد و شکرگزاری. اگر خدایی وجود داشت، به سختی در محصه انتخاب میان این همه تازه مومن می ماند.

بقیه در صفحه ۳

متحد اصلی آمریکا در این جنگ، بریتانیاست که با جنگنده - بمب افکن های خود در حملات شرکت دارد. سخنگویان ارتش آمریکا می گویند در حملات اول، هواپیماهای عربستان و کویت نیز شرکت داشته اند، هواپیماهای کویت تنها به امدادی در داخل کویت حمله کرده اند. در ساعات بعدی حمله، فرانسوی ها، ایتالیایی ها و هلندی ها نیز به حمله پیوستند. پارلمان ترکیه در شامگاه پنجشنبه ۱۷ ژانویه با گذراندن مصوبه ای، به آمریکا و متحدانش اجازه داد از خاک ترکیه نیز برای حملات هوایی علیه عراق استفاده کنند.

بقیه در صفحه ۳

گناه من چیست؟

من یک عراقی هستم. پنجاه ساله ام. شش فرزند دارم، هیچگاه فرصت انتخاب حاکمان بر سرنوشته خویش را نداشته ام. ارتش صدام حسین، کویت را اشغال کرد. شنیدم که می گویند کویت استان نوزدهم عراق است. نیمه شب بود که باران آتش شروع شد. اکنون از آسمان مرگ می بارد. جوی خون جاری است. گناه من چیست؟

من یک عراقی هستم. سر باز م. از ۹ سال پیش که به خدمت احضار و به جبهه اهزام شدم هنوز مرخص نشده ام. واحد ما را در کویت مستقر کرده اند. دو روز است که هواپیماهای ب-۵۲ هم بر سرمان بمب می ریزند. نمی دانم چگونه است که هنوز زنده ام. از جنگ نفرت دارم. نمی دانم چرا باید کشته شوم.

من یک عراقی هستم. سیزده ساله ام. هفته هاست برای پشتیبانی از ناجی ملت فلسطین و زعم ملت عرب، صدام حسین، در خیابان شعار می دهیم. کویت جزئی از کشور ما بوده و خواهد بود. وقتی موشک ها فرود می آیند و هواپیماها بمب می ریزند، خیلی می ترسم. نمی دانم چه می شود.

من یک عراقی هستم. بعنوان یک عرب با آزادی فلسطین آرزوی من است. بار تحقیر ده ها ساله را بردوش می کشم. هیچ روزنه ای برای تحقق امیالم نیافته ام. صدام حسین در مقابل آمریکا و اسرائیل ایستاده است. شاید فرجی باشد. اکنون همه جا خون است. خدارحم کند.

من یک عراقی هستم. معلم. رژیم دیکتاتوری صدام را قبول ندارم. دوبار از طرف استخبارات به من هشدار داده اند و به زندان تهدید شده ام. اشغال کویت را هم قبول ندارم. این دیوانه، باید هر چه زودتر دستور تخلیه کویت را می داد. در جهان کنونی چنین تجاوزی قابل قبول و درک نیست. نظم نوینی لازم است. بمب ها و موشک ها همه جا فرود می آیند. "باجادگران" این نظم ابرار آن را بالیزر بر سرمان هدایت می کنند. ما جهانی عادلانه و انسانی می خواهیم. گناه ما چیست؟

فرمانده نیروهای آمریکایی با شصتی حیوانی از موفقیت نیروهایش در باراندن آتش مرگ بر مردم عراق سخن می گوید.

مواضع

جمهوری اسلامی

در قبال جنگ

در صفحه ۵

اطلاعیه شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثريت)

جنگ رابی قید و شرط قطع کنید!

در صفحه ۲

اوج گیری جنبش اعتراضی علیه جنگ

در صفحه ۳

در فرانسه مخالفین جنگ در مقابل بورس پاریس اجتماع کرده اند. آنان آغازگران جنگ و انگیزه هایشان را افشای می کنند.

اطلاعیه شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

درباره وقوع جنگ در خلیج فارس

جنگ رابی قید و شرط قطع کنید!

سرانجام در نخستین ساعات بامداد امروز منطق آمریکایی به کرسی نشست و بدستور رئیس جمهور این کشور جنگی بی رحمانه در خلیج فارس آغاز شد. در نخستین ساعات شروع جنگ صدها فرونده هواپیما و موشکهای آمریکایی، انگلیسی و دیگر متحدان آنان بغداد پایتخت عراق را بمباران کرده اند. نخستین گزارشهای خبری حاکی از آن است که بغداد و سایر شهرهای عراق در دو دو آتش فرق شده اند و مردم بیگناه، مادران و پدران و فرزندان در آغوش یکدیگر در آتش بمبها می سوزند.

مقامات آمریکایی با فرور و افتخار از ابعاد عظیم حملات نیروهای چندملیتی تحت فرمان خود و شدت ضربات و خرابیها سخن می گویند و صدام حسین از ادامه مقاومت، جنگهای بزرگتر و کشتارهای وسیع تر روزهای آتی خبر می دهد. جهان با حیرت و نگرانی شاهد این فاجعه بزرگ است.

از نخستین ساعات آغاز جنگ امواج انسانی در اعتراض به این جنایت هولناک به حرکت درآمده است. شهرهای اروپا، آسیا و آمریکا شاهد راهپیماییهای اعتراضی و صلح آمیز بی وقفه مردم است. انبوه دم به دم بیشتری از مردم تمایل و خواستی جدانخواست و منطق جنگ افروزان را فریاد می کنند: جنگ را بی قید و شرط متوقف کنید! این فریاد انسانی است که در این روزهای تلخ در جهان طنین افکنده است.

شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) وقوع جنگ در خلیج فارس را محکوم میکند و دولت آمریکا را مسبب اصلی شروع این جنگ که اینک منطقه مارا در خون و دو دو آتش فرو برده است می شناسد. همانگونه که بارها از سوی نیروها و دولتهای صلح دوست جهان خاطر نشان گردید، امکان حل بحران خلیج فارس که با تجاوز عراق به کویت به وجود آمد، از راه دیگری به جز یک جنگ فاجعه بار امکان پذیر بود. تلاشهای دیپلماتیک و ادامه محاصره همه جانبه، سرانجام، در زمانی

روزشمار بحران خلیج فارس

۱۸ ژوئیه ۱۹۹۰: عراق کویت را متهم به نقض تعامیت ارضی عراق و سرقت از منابع نفتی این کشور و نیز تخلف از سقف تولید نفت تعیین شده توسط اوپک کرد.

۲ اوت: ارتش عراق کویت را اشغال کرد. شیخ جابر الاحمد الصباح به عربستان سعودی گریخت. شورای امنیت سازمان ملل به اتفاق آرا اشغال کویت را محکوم کرد (یمین در رای گیری شرکت نکرد) و خواهان "عقب نشینی فوری و بدون قید و شرط" عراق از کویت شد (قطعنامه ۶۶۰). کشورهای غربی مجازات اقتصادی علیه عراق اعمال کردند. صدها هزار کارگر خارجی مقیم کویت راهی مرز عراق و اردن شدند. در این منطقه کمبود شدید مواد غذایی ایجاد شد.

۳ اوت: شورای امنیت سازمان ملل عراق را مورد تحریم اقتصادی، مالی و نظامی قرار داد (قطعنامه ۶۶۱). سیزده عضو شورا به قطعنامه رای مثبت و کوبا و یمین رای ممتنع دادند. صدور نفت خام عراق متوقف شد.

۸ اوت: جرج بوش رئیس جمهور آمریکا تصمیم به آغاز عملیات "سپر صحران" را اعلام کرد. سربازان، تانک ها و هواپیماهای آمریکایی هازم عربستان شدند. عراق، الحاق کویت به خاک خود را اعلام کرد. به گفته منابع آمریکایی عراق ۲۰۰ هزار نظامی در مرزهای خود با عربستان سعودی مستقر کرده است.

۹ اوت: شورای امنیت به اتفاق آرا الحاق کویت به عراق را بی اعتبار اعلام کرد و کمیته ویژه ای را مأمور نظارت بر اعمال تحریم علیه عراق نمود (قطعنامه ۶۶۲).

۱۰ اوت: اتحادیه عرب با اکثریت ضعیفی تصمیم به اعزام نیرو به عربستان سعودی گرفت. مصر، سوریه، پاکستان و مراکش نیروهای خود را به مرزهای عربستان و کویت فرستادند. کشتیهای آمریکا، کانادا، انگلیس، فرانسه، دانمارک، بلژیک، هلند، استرالیا و شوروی هازم آبهای منطقه شدند. ترکیه به نیروهای خود در مرزهایش با عراق آماده باش داد. صدام حسین تهدید به استفاده از سلاح شیمیایی کرد.

۱۲ اوت: صدام حسین حل مسالمت آمیز بحران کویت را منوط به اجرای همه مصوبات شورای امنیت سازمان ملل در مورد خاور نزدیک، از جمله خروج اسرائیل از مناطق اشغالی و عقب نشینی سوریه از لبنان کرد.

۱۵ اوت: صدام حسین همه شرایط ایران برای برقراری صلح را پذیرفت و اعلام کرد همه اراضی ایران را که در طول جنگ هشت ساله اشغال شده است، به ایران پس داده و همه اسرای ایرانی را آزاد خواهد کرد.

در از تر، دیکتاتور عراق را مجبور به عقب نشینی از کویت می ساخت، اما سرمداران آمریکاکه صدها هزار نفر را به منطقه گسیل کردند، تحمل و بردباری به ثمر رسیدن چنین راه حلی را از خود نشان ندادند و تجاوز عراق به کویت را با تجاوزی بزرگتر پاسخ دادند و بحران خلیج فارس را به یک جنگ تمام عیار و غیر انسانی بدل کردند. اکنون کوشیده می شود که آمریکارهیبر و نجات دهنده تمدن و انسانیت و مبارزه با عقب ماندگی جلوه داده شود اما در پشت پرده ادعاهای انسان دوستانه دولت آمریکا هیچ چیز نیست جز تلاش جنون آمیز به قصد تحمیل سرکردگی این دولت و تحمیل از راه شرکت های آمریکایی به جهان به اتکالی قدرت نظامی.

رژیم عراق در پی منافع نامشروع خود و بالاجتی بی مانند در برابر خواست جامعه جهانی مبنی بر عقب نشینی از کویت بی اهتتایی نشان داد و شرایط وقوع چنین فاجعه ای را که نتیجه اش بدبختی های بسیار مردم کشور عراق و ویرانی کشورهای منطقه است، فراهم آورد.

ما فدائیان خلق، همصدا با جامعه جهانی، تجاوز صدام حسین به کشور کویت را محکوم کرده ایم و خواهان عقب نشینی نیروهای متجاوز از خاک این کشور شده ایم، اما برای رفع این تجاوز، بر تجاوزی بزرگتر صحنه نخواهیم گذاشت. به اعتقاد ما قطع بدون قید و شرط جنگ و ادامه تلاش جامعه جهانی از راههای مسالمت آمیز به منظور مجبور ساختن دیکتاتور عراق به عقب نشینی از کشور کویت، یگانه راه انسانی حل بحرانی است که اینک منطقه مارا به آتش کشانده است. این جنگ باید قطع شود. هر روز و هر ساعت چنین جنگی غیر انسانی و جنایتکارانه است.

شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
۵شنبه ۲۷ دی ماه ۶۷-۱۷ ژانویه ۹۱

۲۵ سپتامبر: شورای امنیت، تحریم علیه عراق را به رفت و آمد هواپیماها گسترش داد (قطعنامه ۶۷۰) کوبا به این قطعنامه رای مخالف داد.

۲۳ اکتبر: عراق آزادی همه شهروندان فرانسوی در عراق و کویت را اعلام کرد.

۲۹ اکتبر: میخائیل گارباچف طی سخنانی در پاریس وقوع جنگ در خلیج فارس را "غیر قابل قبول" دانست و خواهان تشکیل یک "کنفرانس عربی" شد. جرج بوش عراق را در صورت تداوم اشغال کویت تهدید به اعمال قهر کرد. شورای امنیت طی قطعنامه ای عراق را مسئول خسارات ناشی از اشغال کویت دانست (قطعنامه ۶۷۴). کوبا و یمین به این قطعنامه رای مخالف دادند.

۸ نوامبر: جرج بوش با هدف "آرایش نظامی تعاجمی" دستور دو برابر شدن تعداد نیروهای آمریکایی در خلیج فارس را صادر کرد.

۱۳ نوامبر: صدام حسین در دیدار با وزیر خارجه چین گفت به خاطر صلح حاضر به نشان دادن انعطاف است.

۱۶ نوامبر: صدام حسین آمریکا را به مذاکره درباره حل مسالمت آمیز بحران خلیج فارس فراخواند.

۱۶ اوت: دولت عراق ۴۵۰۰ شهروند بریتانیا و ۲۵۰۰ شهروند آمریکا را در هتل های کویت گردآورد. شهروندان خارجی به عنوان "سپرهای زنده" علیه حمله احتمالی آمریکا به تأسیسات مهم استراتژیک انتقال یافتند.

۱۸ اوت: شورای امنیت به اتفاق آرا عراق را فراخواند به شهروندان خارجی اجازه خروج از این کشور را دهد (قطعنامه ۶۶۴).

۲۴ اوت: نیروهای عراقی در کویت سفارتخانه های خارجی را محاصره کرده جریان برق و آب را بروی آنها قطع کردند تا پرسنل این سفارت ها را وادار به تعطیل سفارتخانه ها کنند.

۲۵ اوت: شورای امنیت اجازه اعمال قهر برای اجرای محاصره اقتصادی علیه عراق را صادر کرد (قطعنامه ۶۶۵). کوبا و یمین به این قطعنامه رای ممتنع دادند.

۲۸ اوت: عراق، کویت را استان نوزدهم خود اعلام کرد.

۳۰ اوت: جرج بوش متحدان آمریکا را فراخواند در تأمین مخارج عملیات نیروهای آمریکایی در خلیج فارس سهیم شوند. وزیر خارجه آمریکا پس از سفر به منطقه خلیج فارس، آسیا و اروپا اعلام کرد وعده مساعده برای ۲۰ میلیارد دلار کمک گرفته است. ۹ سپتامبر: بوش و گارباچف طی ملاقات خود در هلستینکی از عراق خواستند بدون قید و شرط طراز کویت عقب نشینی کند. شوروی بر خلاف آمریکا با اعمال قهر در منطقه خلیج فارس مخالفت کرد. طارق مرزیز وزیر خارجه عراق در تهران با مقامات جمهوری اسلامی درباره از سرگیری مناسبات دیپلماتیک دو کشور به توافق رسید. جمهوری اسلامی حاضر به نقض قطعنامه های سازمان ملل و شکستن تحریم علیه عراق نشد.

۱۳ سپتامبر: شورای امنیت بدلیل انسانی اجازه صدور محدود مواد غذایی به عراق را صادر کرد اما خواهان کنترل بین المللی محموله ها به مقصد عراق شد (قطعنامه ۶۶۶). کوبا و یمین به این قطعنامه رای مخالف دادند.

۱۶ سپتامبر: شورای امنیت به اتفاق آرا اقدام عراق علیه پرسنل سفارتخانه های خارجی در کویت را محکوم کرد و بار دیگر خواهان آزادی شهروندان خارجی شد (قطعنامه ۶۶۷).

۲۰ سپتامبر: صدام حسین تهدید کرد در صورت حمله به عراق، همه منابع نفتی خلیج فارس را نابود خواهد کرد.

۲۴ سپتامبر: بهای هربشکه نفت خام تا ۴ دلار بالا رفت. میتران رئیس جمهور فرانسه طی نطقی در مجمع عمومی سازمان ملل خطاب به عراق گفت که در صورت خروج نیروهای عراقی از کویت، حل سایر مسائل خاور میانه امکان پذیر خواهد بود.

اطلاعیه شورای مرکزی

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

در تظاهرات علیه جنگ شرکت کنید!

وقوع جنگ در خلیج فارس با اعتراض دم افزون مردم صلح دوست جهان روبرو شده است. امواج انسانی در مخالفت با این جنگ جنایتکارانه به حرکت درآمده و شهرهای مختلف جهان شاهد راهپیمایی های صلح جویانه است.

شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) همه فدائیان خلق را به شرکت فعالانه و گسترده در این اعتراضات صلح طلبانه فرا می خواند. می بایست فریادهای انسان های بی شماری که صلح می خواهند هر چه سترگتر گردد.

رفقا! در هر کجا که هستید با شعار "قطع بدون قید و شرط جنگ" و "حل بحران خلیج فارس از راه مسالمت آمیز" در تظاهرات و نمایشات صلح آمیز شرکت کنید.

شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
۵شنبه ۲۷ دی ماه ۶۹-۱۷ ژانویه ۹۱

۱۸ نوامبر: عراق اعلام کرد در فاصله ۲۵ دسامبر تا ۲۵ مارس همه شهروندان خارجی اجازه خروج از عراق را خواهند یافت.

۲۹ نوامبر: شورای امنیت، همه کشورهای عضو سازمان ملل را که با دولت تبعیدی کویت همکاری می کنند مجاز دانست در صورتی که عراق تا ۱۵ ژانویه بطور کامل از کویت عقب نشینی نکند، "از همه وسایل لازم برای به کرسی نشاندن قطعنامه ۶۶۰ و همه قطعنامه های بعدی در این مورد و احیای صلح جهانی و امنیت بین المللی در این منطقه استفاده کنند" (قطعنامه ۶۷۸) کوبا و یمین به این قطعنامه رای مخالف و چین رای ممتنع داد. بغداد، اولتیماتوم شورای امنیت را رد کرد.

۳۰ نوامبر: جرج بوش، وزیر خارجه عراق را دعوت کرد تا برای گفتگو با مقامات آمریکایی در هفته دوم ماه دسامبر به واشنگتن سفر کند. بوش پیشنهاد کرد وزیر خارجه آمریکا پس از سفر وزیر خارجه عراق به ایالات متحده، در فاصله ۲۰ دسامبر تا سوم ژانویه هازم بغداد شود.

۵ دسامبر: وزیر دفاع آمریکا نسبت به اثر بخشی تحریم اقتصادی علیه عراق ابراز تردید کرد. به گفته رئیس ستاد ارتش آمریکا، این کشور نمی تواند برای مدتی طولانی، نیم میلیون سرباز را در منطقه خلیج فارس نگه دارد.

۶ دسامبر: صدام حسین پیشنهاد بوش برای گفتگو را پذیرفت و دستور آزادی سه هزار شهروند کشورهای عربی را که کماکان در عراق به سر می برند، صادر کرد. جرج بوش گفت این اقدام عراق، هزم آمریکا برای پایان دادن به اشغال کویت را از بین نمی برد.

۸ دسامبر: عراق موذعهای پیشنهادی دولت آمریکا برای سفر بیکر وزیر خارجه ایالات متحده به عراق را رد کرد و پیشنهاد کرد این سفر در ۱۲ ژانویه انجام گیرد. جرج بوش در پاسخ گفت این موذع

بقيه در صفحه ۴

جنگ در ساعات اولیه

یکبار بمباران می شود. ساعت پنج و پانزده دقیقه: صدام حسین در یک سخنرانی رادیویی اعلام می کند که مردم عراق، کافران و متحدانشان را شکست خواهند داد.

ساعت شش: در بیانیه شماره یک ستاد فرماندهی ارتش عراق تصریح می شود که نیروی هوایی دشمن نقاط مسکونی و مراکز نظامی عراق را مورد حمله قرار داده است.

ساعت هشت و بیست دقیقه: دور دوم بمباران هوایی عراق و کویت آغاز می شود. نیروی هوایی فرانسه در بمباران کویت شرکت می کند.

ساعت ده و پانزده دقیقه: نیروی زمینی عراق یکی از مرکز نفتی عربستان سعودی را به آتش می کشد.

ساعت ده و سی دقیقه: در بیانیه شماره دو ستاد فرماندهی ارتش عراق ادعا می شود که چهارده هواپیمای دشمن سرنگون شده اند. نیروهای مهاجم از سقوط سه هواپیما خبر می دهند.

یکبار بمباران می شود. ساعت دو و سی دقیقه: کانالهای تلویزیونی آمریکا اعلام می کنند که تمام مراکز نظامی عراق توسط نیروهای هوایی چهار کشور مهاجم نابود شده اند.

ساعت سه: جرج بوش در سخنرانی تلویزیونی خود می گوید که مصمم است، توان شیمیایی و هسته ای عراق را نابود کند. هدف از تهاجم نظامی "آزادسازی کویت" و بازگشت دولت قانونی کویت بر مسند کار است.

ساعت چهار و پنجاه دقیقه: مراکز موشکی در قرب عراق مورد تهاجم هوایی قرار می گیرد. کالین پاول، رئیس ستاد ارتش آمریکا از ادامه تهاجم هوایی به عراق خبر می دهد.

ساعت پنج و پنج دقیقه: وزارت دفاع آمریکا ادعا می کند نیروهای هوایی عراق بکلی نابود شده است.

ساعت پنج و ده دقیقه: بندر بصره در عراق نیز بمباران می شود.

چهارشنبه، ۱۶ ژانویه ۱۹۹۱، ساعت یک به وقت اروپای مرکزی: بغداد مورد تهاجم نیروی هوایی آمریکا، انگلیس و کویت قرار می گیرد. جنگ آغاز شده است.

ساعت یک و شش دقیقه: دولت ایالات متحده آمریکا رسماً هجوم نیروهای چندملیتی علیه عراق را تأیید می کند. مارلین فیتر جوالد، سخنگوی جرج بوش، در مصاحبه مطبوعاتی اعلام می کند: "جنگ برای آزادسازی کویت در ساعت یک به وقت اروپای مرکزی آغاز شد.

ساعت یک و پنجاه و پنج دقیقه: مشارکت نیروی هوایی انگلیس در بمباران عراق و کویت رسماً از طرف وزارت دفاع انگلیس گزارش می شود.

ساعت دو و پنج دقیقه: خاویر پرز دو کوئیار، دبیرکل سازمان ملل متحد، ضمن ابراز تاسف از شروع جنگ اعلام کرد که از شروع جنگ مطلع نشده است.

ساعت دو و پانزده دقیقه: بغداد در نواصل پانزده دقیقه

باران آتش بر عراق

بقیه از صحنه اولی

یک ویژگی این جنگ این است که رسانه‌های گروهی تقریباً بطور کامل امکان کسب خبر از منابع مستقل را از دست داده‌اند. ارتش آمریکا مقررات ویژه‌ای را برای سانسور اخبار وضع کرده است. تنها گزارش‌ها و فیلم‌هایی که از صافی کنترل افسران آمریکایی بگذرد، اجازه انتشار دارد. تقریباً همه خبرنگاران خارجی عراق را ترک کرده‌اند و آن عده نیز که مانده‌اند، از سوی دولت عراق تحت کنترل شدیدند. رادیو تلویزیون عراق، ابعاد فاجعه را بسیار کمتر از آنچه هست جلوه می‌دهد. در مورد تعداد هواپیماهای سرنگون شده آمریکایی و انگلیسی، میان ادعاهای عراق و ارتش‌های آمریکای متحدهانش فاصله زیادی وجود دارد. در حالی که عراق مدعی سرنگون کردن بیش از ۶۰ هواپیمای مهاجم تا صبح روز جمعه ۱۸ ژانویه است، تا این ساعت آمریکا و انگلیس تنها سرنگونی ۴ هواپیما را تأیید کرده بودند.

پنتاگون اعلام کرده است در موج اول حمله که سه ساعت به طول انجامید، ۱۸ هزار تن بمب بر عراق فرو ریخته است. به گفته نظامیان آمریکایی در حدود ۱۰۰۰ پایگاه هوایی عراق منهدم شده‌اند. تعداد پروازهای مهاجم در ۲۴ ساعت اول جنگ حدود ۱۳۰۰ اعلام شده است. این بدان معنی است که بطور متوسط هر دقیقه یک حمله هوایی علیه عراق صورت می‌گیرد. آمریکا و متحدهانش می‌گویند قصد متوقف کردن حملات را ندارند و می‌خواهند حتی بر شدت حملات بیافزایند. با اینکه آمریکا در تبلیغات جنگی خود مدعی است که "اهداف نظامی" مورد حمله قرار گرفته‌اند، شواهد حاکی است بسیاری از اهداف حملات، در مناطق مسکونی و یا نزدیکی آنها

قرار دارند. وزیر خارجه شوروی در گزارشی به پارلمان این کشور گفته است کاخ ریاست جمهوری عراق بر اثر حملات به کلی ویران شده است. بسیاری از ساختمانهای دیگری نیز که در بغداد بمباران شده‌اند، در مرکز این شهر چهار میلیون قرار دارند. بصره دومین شهر بزرگ عراق نیز هدف حملات شدید است. به گفته شاهدان عینی، ساختمان وزارت دفاع عراق و یک کارخانه شیمیایی در بغداد ویران شده است. یک پالایشگاه عراق که در جزیره‌ای در رودخانه دجله قرار دارد، در آتش می‌سوزد. مرکز مخابرات، ایستگاه راه‌آهن و ساختمان مرکزی حزب بعث آسیب دیده‌اند. به گفته مقامات عراقی، مناطق مسکونی پر جمعیت نیز مورد حمله قرار گرفته‌اند.

با اینکه آمریکا و متحدهانش در نخستین روز حمله به عراق اعلام کردند که مواضع موشکی واقع شده در غرب این کشور که برای حمله به اسرائیل ایجاد شده بود منهدم شده است، در نخستین ساعات جمعه ۱۸ ژانویه چند موشک عراقی به اسرائیل اصابت کرد. با اینکه این حمله به گفته مقامات اسرائیل تنها ۱۲ مجروح به جای گذاشت، دولت این کشور اعلام کرد می‌خواهد دست به اقدام تلافی جویانه بزند. این در حالی است که آمریکا پیش از جنگ از اسرائیل خواست در صورت حمله عراق، از پاسخ به چنین حمله‌ای چشمپوشی کرده، اقدام علیه عراق را به آمریکا و متحدهانش در خلیج فارس واگذارد. و آنچه آمریکا از این است که در صورت دخالت اسرائیل در جنگ، سایر کشورهای عربی از عراق حمایت کنند و جنگ بر سر کویت به جنگ اعراب و اسرائیل تبدیل شود. تا روز جمعه ۱۸ ژانویه، هنوز نبردهای زمینی آغاز نشده بود. گفته می‌شود آمریکا و متحدهانش

تقد دارند ۱۵ تا ۱۰۰ روز به حملات هوایی ادامه دهند و سپس از زمین و دریاه کویت حمله کنند. پاسخ عراق به حملات هوایی، بطور غیر منتظره‌ای محدود بوده است. در آغاز حمله، حتی چراغ‌های بغداد خاموش نشده بود. در روز اول جنگ، از "سلاح‌های هولناک" عراق که آمریکا ماه‌ها تبلیغات پر سروصدا در مورد آنها به براه انداخته بود، خبری نشد. عراق هم‌تا به کاربرد سلاح‌های ضد هوایی اکتفا کرد. تا صبح روز جمعه ۱۸ ژانویه، تنها موشک "اسکاد" به سمت عربستان سعودی شلیک شده بود که همه آنها یا توسط سیستم دفاع ضد موشکی آمریکا خنثی شده یا به هدف اصابت نکردند. تنها در شمال شرقی عربستان یک مخزن نفت هدف توپخانه عراق قرار گرفت و دچار حریق شد.

جرج بوش رئیس جمهور ایالات متحده در نخستین روز جنگ از نتایج بدست آمده اظهار رضایت کرد. وی مدعی شد که جنگ به زودی پایان خواهد یافت. چنی وزیر دفاع بوش، موج اول حملات را "بسیار امیدوار کننده" خواند. ژنرال کولین پاول رئیس ستاد ارتش آمریکا گفت اهداف اصلی حملات، مراکز فرماندهی و هماهنگی عراق بوده است. وی افزود: "ما دنبال شکار آقای صدام حسین نبودیم". دوساعت پس از آغاز جنگ، جرج بوش در یک سخنرانی تلویزیونی گفت اهداف جنگی آمریکا عبارتند از تسخیر کویت و نابودی همه تاسیساتی که ممکن است در خدمت ایجاد پتانسیل سلاحهای اتمی و شیمیایی عراق قرار گیرند. بوش گفت آمریکا و ۲۷ کشور متحدهش در خلیج فارس، "شانه به شانه" این اهداف را دنبال می‌کنند. رئیس جمهور آمریکا افزود که دست

نظامیان این کشور را در جنگ باز گذاشته است. وی گفت: "ما شکست نخواهیم خورد." بوش تصمیم به آغاز جنگ را چنین توجیه کرد که گویا تحریم اقتصادی نمی‌توانست عراق را وادار به عقب‌نشینی از کویت کند. رئیس جمهور آمریکا مدعی شد: "دنیا دیگر نمی‌توانست صبر کند."

صدام حسین در نخستین ساعات جنگ در رادیو تلویزیون عراق ظاهر شد و گفت "نبرد سرنوشت ساز" آغاز شده است. او بوش را یک "جانی ریاکار" خواند و افزود عراق و "امت عربی و اسلامی" بابت هر ضربه دو ضربه به دشمن وارد خواهد کرد. تلویزیون عراق در روز پنجشنبه ۱۷ ژانویه صدام حسین را نشان داد که از خیابان‌های بغداد بازدید می‌کند.

با اینکه انتظار می‌رفت حملات هوایی به عراق در روزهای اول تنها در تاریکی شب صورت گیرد تا از برتری تجهیزات الکترونیکی آمریکا و متحدهانش استفاده شود، در روز پنجشنبه حملات با شدت ادامه یافت. پنتاگون مدعی است "بسیار گارد جمهوری" صدام حسین، یک نیروی ۱۵۰ هزار نفری ویژه که در شمال کویت مستقر است، تلفات سنگینی متحمل شده است. نظامیان می‌گویند بخش بزرگی از نیروهای عراق نابوده شده است. بسیاری از شکاری‌های عراقی نتوانستند پرواز کنند، برخی دیگر به سمت شمال منتقل شده‌اند تا از خطر نابودی مصون بمانند، و آن تعداد که قادر به پرواز شده‌اند، هدف حملات آمریکایی‌ها قرار گرفته‌اند. منابع آمریکایی گزارش می‌دهند که دفاع ضد هوایی بغداد به قدری غیر موثر بوده که خطری برای مهاجمین محسوب نمی‌شده است.

برخی کارشناسان معتقدند روال جنگ تاکنون تنها تأییدی بر برتری مطلق هوایی آمریکا و

متحدهانش بوده است، و معلوم نیست جنگ زمینی نیز چنین سرنوشت یکجانبه‌ای داشته باشد. پس از آغاز جنگ، عراق دستور بسیج نیروهای ذخیره بیشتری را صادر کرد. متولدین سالهای ۱۹۵۴، ۱۹۵۵ و ۱۹۵۶ از سوی وزارت دفاع عراق فراخوانده شدند که خود را ظرف سه روز به مراکز نظامی معرفی کنند.

واکنش‌ها

میخائیل گارباچف رئیس جمهور شوروی در یک نطق رادیو تلویزیونی گفت که دقایقی قبل از حمله به عراق، آخرین تلاش را برای ترفیب صدام حسین به خروج از کویت از طریق یک "تماس مستقیم" انجام داده است. گارباچف افزود که این امر راپس از تماس تلفنی جرج بوش با او یک ساعت پیش از حمله به عراق، به اطلاع جمیز بیکر وزیر خارجه آمریکا نیز رسانده است. به گفته گارباچف، سفیر شوروی در بغداد از سوی رئیس جمهور شوروی ماموریت یافت با صدام حسین تماس گرفته، تقاضای شوروی را به اطلاع برساند. گارباچف در مورد نتیجه مذاکره سفیر کشورش با مقامات عراقی سخنی نگفت. رئیس جمهور شوروی همچنین گفت در شب پنجشنبه ۱۷

ژانویه دولت‌های فرانسه، آلمان، بریتانیا، چین و هند و رهبران کشورهای عربی را فراخوانده است که به اتفاق شوروی تلاش‌های مشترکی با هدف پایان دادن به بحران و جلوگیری از گسترش خطرناک آن انجام دهند. الکساندر بلوگوف معاون وزیر خارجه شوروی روز پنجشنبه ۱۷ ژانویه اظهار داشت کشورش دیرتر از حد لازم از قصد حمله آمریکا اطلاع یافته است. وی افزود فاصله زمانی خیررسیده از وزارت خارجه آمریکا تا شروع حمله، کوتاه تر از آن بوده است که بتوان جلوی جنگ را گرفت.

یولی ورونیتس سفیر شوروی در سازمان ملل پس از آغاز جنگ یاد آور شد که هدف اولتیماتوم سازمان ملل، احیای حاکمیت کویت بوده است نه نابودی عراق.

شوروی همه نیروهای مسلح مستقر در مناطق جنوبی خود را به علت جنگ خلیج فارس به حالت آماده باش در آورد. ژنرال میخائیل مویسوف رئیس ستاد ارتش شوروی ضمن اعلام این خبر افزود کشورش تحول اوضاع در خاورمیانه را به دقت دنبال می‌کند.

◀ بقیه در صفحه ۴

اوج گیری جنبش اعتراضی علیه جنگ

از پیش از آغاز جنگ، با نزدیک شدن ۱۵ ژانویه، یعنی روز اتمام ضرب العجل سازمان ملل به عراق، شهرهای اروپا و آمریکا را جنبش صلح فراگرفت. تاپیش از این روز بسیاری با خواست حفظ صلح و پرهیز از جنگ در خیابانها به راهپیمایی پرداختند. اجتماع روزانه هزاران نفر در برابر کاخ سفید و تظاهرات ده‌ها صدها هزار نفری در این روزها هم بشریت مترقی را برای پاسداری از صلح به نمایش گذاشت.

بزرگترین اجتماعات و تظاهرات در شهرهای آلمان برگزار شدند. دانشجویان و دانش‌آموزان با تعطیل کردن مدارس و دانشگاه‌ها جنبش هظیمی را در حمایت از صلح به راه انداختند، که در سالهای اخیر در اروپا سابقه نداشته است. با فرا رسیدن ۱۶ ژانویه و آغاز جنگ جنبش صلح با تغییر شعار خود به پایان دادن فوری به جنگ اوج و فرازی بیشتری یافت. روز شنبه ۱۹ ژانویه به رفم برف و باران و هوای نامساعد بسیاری به خیابانها آمدند و خواست خویش مبنی بر پایان جنگ را در راهپیمایی‌ها و شعارها و پلاکاردها به نمایش گذاشتند. دولت فرانسه از بیم گسترده تر شدن جنبش صلح بر خلاف همه موازین و قوانین رسمی راهپیمایی و تظاهرات علیه جنگ را ممنوع اعلام کرد، اما دانش‌آموزان، دانشجویان و اتحادیه‌های کارگری به این ممنوعیت وقعی ننهادند و تظاهرات خویش را پی گرفتند. روز یکشنبه ۲۰ ژانویه ۲۵ هزار نفر در اطراف کاخ سفید گرد آمده و بوش را به پایان دادن به جنگ فرا خواندند. شهر سانفرانسیسکو نیز شاهد یکی از بزرگترین تظاهرات ضد جنگ در دهه‌های اخیر بود.

ننگ و نفرت بر جنگ افروزان!

علیه آمریکا همراه باشد، و اگر از اسرائیل، متحد استراتژیک آمریکا سر بزند، باید به او دست مرزاد هم گفت. صدام حسین دیکتاتور است، اما حافظ‌اسد که تا دیروز می‌گفتند هر چه تروریست در این دنیا هست حامل او است، دیکتاتور نیست چون تصادفاً لبنان را اشغال کرده و نه کویت ثروتمند را. صدام حسین متجاوز است، اما ترکیه که نزدیک ۲۰ سال است نیمی از قبرس را در تصرف دارد، متجاوز نیست زیرا عضو ناتو است. تجاوز، حق بزرگترها و سرسپر دگانشان است. صدام حسین را اگر بخواهد با جای پای فاتحان گر نادا و پاناما بگذارد، باید به جای خود نشاند. بوش از "نظم نوین بین‌المللی" سخن می‌گوید. چه آغاز مبارکی برای این "نظم"؟! پایان جنگ سر در آید یک جنگ تمام عیار جشن گرفته‌اند! بوش می‌گوید: "دنیا دیگر نمی‌توانست صبر کند" و با این دروغ بزرگ، جنایت هولناکش را توجیه می‌کند. دنیایی که بوش را سخنگوی خود کرده، دامن خود را به ننگ بزرگ آلوده است. ننگ تحمیل جنگ به مردم یک کشور، جنگی که ممکن است کل منطقه را به آتش بکشد.

جنگی که بوش و متحدهانش آغاز کرده‌اند، بسی نامادلانه است. آنان که صلح را فریاد می‌کنند، مهر ننگ را بر پیشانی جنگ افروزان می‌کوبند، نخست از آن رو که جنگ افروزند و دوم از آن رو که آغازگر جنگی نامادلانه‌اند. نخست از آن رو که میلیونها نفر را دچار مرگ و آوارگی می‌کنند، و دوم از آن رو که برای دفاع از منافع فارتگران و امپریالیستی ابر قدرتی که اکنون یک‌تاز شده است، جنگ را آغاز کرده‌اند. هدف بوش و متحدهانش، به کرسی نشاندن اراده یک نظم بس نامادلانه است. "نظم نوین" بوش نظامی است که در آن دنیا همچنان به شمال و جنوب تقسیم می‌شود، شمالی که زمین را ملک طلق خود می‌داند و جنوبی که باید دم فروبندد و به سرنوشت خود راضی شود. صدام حسین نماینده این "جنوب" نیست، اما ورا انتبیه می‌کنند تا دیگران دست از پا خطا نکنند.

با تمام قوا، نفرت خود را از جنگ و جنگ افروزان فریاد کنیم. در هر کجا که هستیم، سهم خود را در محکوم کردن جنایت هولناک آمریکا و متحدهانش ادا نماییم. در تظاهرات ضد جنگ شرکت کنیم. ما خواهان قطع فوری جنگ و برقراری صلح هستیم. خودداری عراق از عقب‌نشینی از کویت، نباید بهانه خودداری آمریکا و متحدهانش از قطع حملات جنایتکارانه خود شود. مادر برابر آمریکا که خواهان نابود کردن هر چه زودتر عراق است، خواهان قطع فوری و هر چه زودتر جنگیم.

بقیه از صفحه اول

آمریکا جنگ را در "بهترین ساعات تلویزیون" شروع کرد. برای میلیونها تماشاگر تلویزیون، بر نامه مناسبی برای همراهی با شام، تدارک دیده بودند. زنده باد بوش! بچه‌های مادرند یار و راه می‌کنند! و عراقی‌ها؟ عراقی‌ها دیگر کیستند؟ همین‌هایی که می‌گویند که برای صدام حسین هورا می‌کشند؟ همین‌هایی که دشمن تجدد و تمدن اند؟ همین‌هایی که بنیادگر و تروریست اند؟ بگذار بر سر اینها بمب بریزد. از اینها هر چه کمتر بهتر. اینها خواب خوش ما را به هم زده‌اند. باید به آنها ضرب شستی نشان داد که یادشان نرود. نفت مال ماست، حق ماست. ماشین‌های ما نفت می‌خواهد. اینها همان بهتر که شیخ‌های فاسد حرمساردار، حاکم جان و مالشان باشند.

جنگ صلیبی جدید، آغاز شده است. بوش می‌گوید باید ماشین جنگی عراق را در هم شکست. میدان جدیدی برای آزمایش مدرن ترین سلاحها یافته‌اند. چپ‌های الکترونیکی، هدایت این جنگ را برعهده دارند. جنگی بس نابرابر است. نقشه جنگی آمریکا چنان است که با وارد کردن بیشترین ضربات هوایی به عراق، زمینه متحمل شدن کمترین تلفات در حمله زمینی فراهم آید. حساب روشنی است: هر چه بمب و موشک بیشتری بر عراق فرو ریزند، تعداد سربازان قربی که کشته خواهند شد، کمتر می‌شود. آمریکا اگر ناچار باشد برای کاستن یک نفر از تلفات خود، ده هزار غیرنظامی عراقی را قربانی کند، قطعاً چنین خواهد کرد.

عراقی‌ها "بی‌صاحب" اند. کسی را بابت کشتن آنها، به مسئولیت فرا نخواهند خواند. اما سربازان آمریکایی "صاحب" دارند. آنها هر چه کمتر کشته بدهند، حمایت از جنگ افروزان کاخ سفید بیشتر تداوم خواهد یافت.

از اینکه صدام حسین دیکتاتوری است که اراده خود را به مردم عراق هم تحمیل کرده است، سخنی نیست. نباید هم باشد. رسانه‌های غربی باید مردم عراق را طرفداران افراطی صدام حسین نشان دهند تا کسی به قتل عام آنها اعتراض نکند.

بوش از "جامعه جهانی" سخن می‌گوید. اما دبیر کل سازمان ملل، نماینده این "جامعه جهانی"، تنها دقایقی پس از حمله به عراق، در جریان قرار می‌گیرد. بی‌اهمیتی به اراده "جامعه جهانی"، حتی اگر ۲۳ سال به طول بیانجامد، حتی اگر به قیمت آوارگی چهل ساله یک ملت سه میلیونی تمام شود، فقط وقتی قابل مجازات است که با گردن کشی

روزشمار بحران خلیج فارس

۹ ژانویه: بیکر و هرزیز در ملاقات خود در ژنو به توافق نرسیدند. صدام حسین تهدید کرد در صورت حمله به عراق، سربازان آمریکایی "در خون خود فوطه خواهند خورد".

۱۱ ژانویه: کنگره آمریکا از موضع جرج بوش حمایت کرد و قطعنامه‌ای تصویب کرد که محتوایی مشابه قطعنامه شورای امنیت دارد. وزرای خارجه بازار مشترک حمایت خود از مأموریت صلح پرز دو کوئیار را اعلام کردند. دبیرکل سازمان ملل اعلام کرد به بغداد خواهد رفت. ملک فهد پادشاه عربستان به وزیر خارجه آمریکا اطمینان داد دولت سعودی ۴۰ تا ۵۰ درصد مخارج عملیات آمریکا در خلیج فارس را تأمین خواهد کرد.

۱۳ ژانویه: پرز دو کوئیار در بغداد با صدام حسین ملاقات کرد. این دیدار نیز موفقیت آمیز نبود. دبیرکل سازمان ملل در پایان مأموریت خود گفت دلیلی برای خوشبین بودن نمی‌بیند. جرج بوش گفت پس از پایان اولتیماتوم، بیشتر مایل به اقدام مرجه زود تر نظامی علیه عراق است تا به تعویق انداختن چنین اقدامی.

۱۵ ژانویه: در ساعت ۲۴ به وقت نیویورک (۸ صبح به وقت عراق) ضرب الاجل شورای امنیت به سر رسید. شمار نیروهای عراقی مستقر در کویت و اطراف آن ۵۳۰ هزار نفر تخمین زده می‌شود. آمریکا و متحدانش در منطقه ۶۱ هزار تن نیرو دارند. شورای امنیت سازمان ملل، طرح ۶ ماده‌ای فرانسه برای صلح را رد کرد. این طرح شامل خروج عراق از کویت و پیشنهاد تشکیل یک کنفرانس بین‌المللی در مورد مسائل خاور نزدیک، از جمله مسئله اسرائیل و فلسطین بود.

۱۶ ژانویه: پارلمان فرانسه اجازه شرکت نیروهای فرانسوی در جنگ علیه عراق را صادر کرد. میتران رئیس‌جمهور این کشور گفت: "پس از مرحله گفتگو، اکنون سلاحها سخن می‌گویند." در ساعت سه با بمباران به وقت عراق، آمریکا و متحدانش جنگ علیه عراق را با حملات سنگین هوایی آغاز کردند.

به این سؤال که دولت چین قبل از در جریان حمله آمریکا قرار گرفته است یا نه، خودداری کرد.

وی همچنین در مورد نحوه عملکرد دولت ایالات متحده اظهار نظری ننمود. این مقام چینی خاطر نشان کرد کشورش از آغاز، اشغال کویت را محکوم کرده اما خواهان حل مسالمت آمیز مسئله شده است. چین در شورای امنیت به قطعنامه اعمال قهرامی متعقد داد.

وزیر خارجه مصر طی نطقی در پارلمان این کشور گفت هدف اقدام نظامی در خلیج فارس، آزادی کویت است و نه نابودی عراق. وی خواهان خروج عراق از کویت شد. مصر و اجدایی از خود را به عربستان فرستاده است اما گفته می‌شود در حمله به عراق شرکت ندارد.

دولت اسرائیل از آغاز جنگ خلیج فارس ابراز خشنودی کرده است. پس از آغاز جنگ، ارتش اشغالگر اسرائیل در کرانه غربی رود اردن و نوار غزه مقررات منع عبور و مرور اعلام و پست‌های کنترل در مسیر جاده‌ها ایجاد کرد. خائیم هرتسوف رئیس‌جمهور اسرائیل از جرج بوش برای حمله به عراق "تشکر" کرد.

گزارشهایی حاکی است ارتش اسرائیل در صدد استفاده از تانک برای مقابله با تظاهرات اعتراضی فلسطینی‌ها در مناطق اشغالی است. فیصل حسینی یکی از رهبران فلسطینی مقیم کرانه غربی رود اردن گفت آغاز جنگ توسط آمریکا ضربه‌ای به امکان حل بحران اعراب و اسرائیل است.

بذیر فتی نیست. طارق هرزیز سفر خود به واشنگتن را لغو کرد.

۲۱ دسامبر: یک میلیون نفر از ساکنان بغداد خروج از این شهر هنگام خطر را تمرین کردند.

۲۴ دسامبر: صدام حسین تهدید کرد اسرائیل نخستین هدف حمله عراق در صورت آغاز جنگ خواهد بود. نیروهای مسلح اسرائیل به حالت آماده باش در آمدند.

۲۷ دسامبر: بوش گزارشهای حاکی از اینکه ارتش آمریکا آماده حمله به عراق پس از ۱۵ ژانویه نیست را تکذیب کرد. رئیس‌جمهور آمریکا به دونا و اوپیمایر دیگر دستور اعزام به خلیج فارس را داد.

۲ ژانویه ۱۹۹۱: شورای ناتو در بروکسل تصمیم به اعزام بیش از ۴۰ هواپیمای جنگی آلمان، ایتالیا و بلژیک به ترکیه گرفت.

۳ ژانویه: بوش به عراق پیشنهاد کرد در فاصله هفتم تا نهم ژانویه وزرای خارجه دو کشور در سوئیس ملاقات کنند. عراق این پیشنهاد را پذیرفت.

۴ ژانویه: وزرای خارجه بازار مشترک به طارق هرزیز پیشنهاد ملاقاتی در لوکزامبورگ در روزدهم ژانویه کرد. طارق هرزیز ضمن مخالفت با این پیشنهاد، وزرای خارجه بازار مشترک را دعوت به دیداری در بغداد نمود. بازار مشترک این دعوت را رد کرد.

۸ ژانویه: ملک حسین پادشاه اردن ضمن سفری به اروپا گفت عراق با اشغال کویت قصد یافتن راه به خلیج فارس را داشته است. وی افزود در صورت فراهم کردن امکان راهیابی عراق به دریا، امکان حل مسالمت‌آمیز بحران وجود دارد. جیمز بیکر وزیر خارجه آمریکا گفت در دیدار روز بعد خود با طارق هرزیز درباره امکان حل بحران، ضمن حفظ آبروی عراق معامله نخواهد کرد، بلکه "موضع آمریکا را تصریح خواهد کرد". بیکر گفت گفتگویش با طارق هرزیز "آخرین فرصت برای حل مسالمت‌آمیز بحران" است.

حال در جنگ خلیج فارس همه‌گونه عمل کرده است که اگر تاجر در این سمت می‌بود، عمل می‌کرد. میان واشنگتن و لندن یک خطر تباطوی فیر قابل استراق سمع برقرار است. از صبح روز پنجشنبه ۱۷ ژانویه در دفتر نخست وزیر بریتانیا در ساختمان شماره ۱۰ داونینگ استریت، "کابینه جنگ" تشکیل شده است.

استف اعظم کلیسای انگلیکن، بزرگترین کلیسای انگلیس، بر خلاف سایر رهبران مذهبی، جنگ علیه عراق را "هادلانه" خواند. فرانسه نیز بدنبال رای مثبت پارلمان این کشور به شرکت در اعمال قهر علیه عراق، به جبهه جنگ پیوسته است، اما دولت فرانسه مدعی است که هواپیماهای این کشور تنها اهداف نظامی در کویت اشغال شده را مورد حمله قرار می‌دهند. رولان دوما وزیر خارجه فرانسه، صدام حسین را مسئول آغاز جنگ دانست و گفت رئیس‌جمهور عراق به علت سرسختی خود در مقابل تاریخ "مسئولیت سنگین وارد آمدن مصیبت جنگ به کشورش را بر عهده خواهد داشت".

پاپ ژان پل دوم، شروع جنگ را "شکست سختی برای حقوق بین الملل و جامعه جهانی" دانست و گفت تا لحظه آخر دعا کرده و هر آنچه در توان داشته انجام داده است تا جلوی این تراژدی را بگیرد. پاپ تاکید کرد: "جنگ وسیله مناسبی برای حل مسائل میان ملت‌ها نبوده، نیست و نخواهد بود." وی اظهار امیدواری کرد که روز اول جنگ

"دینامیسم" جنگ

استوارتر یمن و کوبا در برابر تلاشهای جنگ طلبانه آمریکا ایستادند. دیپلماسی آمریکا موفق شد از جاه طلبی‌ها و رقابت‌های کوته نظرانه سران عرب نیز به نفع پیش بردن مشی جنگ افروزان خود بهره گیرد. این مشی، حافظ اسد "تروریست" را یک شبه به متحد پر و پاقرص و قابل اطمینان قرب تبدیل کرد. آمریکا توانست جبهه بندی درون اعراب را به نفع خود تغییر دهد. و همه این کارها، با شتاب انجام گرفت، شتابی که هیچ توضیحی بجز "دینامیسم" و "خودجوشی" جنگ برای آن نمی‌توان یافت. اما اگر از این "دینامیسم" سخن می‌گوییم، قصد پرده پوشی مسئولیت سنگین دولت جرج بوش در این فاجعه را نداریم. جرج بوش و همکارانش این سنگ بزرگ را به حرکت در آوردند. هطش قدرت صدام حسین و چون توسعه طلبانه او، زمینه را برای تراژدی کنونی فراهم آورد. این نیز نباید فراموش شود.

و اکنون، دنیا با دستهای بسته به توفانی که آغاز شده می‌نگرد. اسرائیل چه خواهد کرد؟ آیا جنگ گسترش خواهد یافت؟ چهره منطقه پس از جنگ چگونه خواهد بود؟ جنگ چقدر طول خواهد کشید؟

درست است که ضربه وارده به عراق، بسیار کاری و خردکننده بوده است. درست است که امکانات عراق بری گسترش جنگ بسیار محدود شده است اما خود جرج بوش و ژنرال‌هایش هم می‌دانند که عراق، نه گردناست و

مطابق با خواست جامعه ملل است.

باران آتش برعراق

مطابق با خواست جامعه ملل است.

در ایران، "ستاد فرماندهی کل قوا" اعلام کرد که جمهوری اسلامی به هیچ یک از طرفین جنگ اجازه استفاده از خاک یا حریم هوایی ایران را نخواهد داد. قبل از آغاز حملات هوایی به عراق، یک فرمانده سپاه پاسداران اعلام کرده بود مانوری که قرار بود با شرکت ۳۰۰ هزار نفر و به مدت یک ماه برگزار شود، به تعویق افتاده است. رفسنجانی در ملاقات با فرستاده دولت قطر از آغاز جنگ اظهار تاسف کرد و گفت "محاسبه‌های فلت" عراق به آمریکا و متحدانش بهانه لازم را برای "نابودی منابع مسلمانان" داده است. رئیس جمهوری اسلامی، روز آغاز جنگ آمریکا علیه عراق را "یکی از تلخ ترین روزها" دانست.

خاویر پرز دو کوئیار، دبیر کل سازمان ملل، اظهار داشت که به عنوان "مرد صلح" و دبیر کل سازمانی که هدف آن، حفظ صلح جهانی است، از آغاز جنگ متأسف است. وی افزود که هفته گذشته در بغداد همه تلاش خود را بکار برده است که جلوی جنگ را بگیرد، اما نزد رهبری عراق گوش شنواییافته است.

"شورای همکاری خلیج" که عربستان، عمان، امارات متحده

بقیه از صفحه آخر

صحرای عربستان بمانند. معطل کردن این نیروی عظیم، اگر طولانی تر از این می‌شد، بری بوش به یک شکست سیاسی تبدیل می‌گشت. بوش با تصمیم به اعزام نیروهای آمریکایی در ماه اوت و تصمیم به دو برابر کردن تعداد آنها در ماه نوامبر، برای خود در ماه ژانویه راه دیگری جز این باقی نگذاشت که جنگ را آغاز کند. منظور بوش از اینکه "دنیا دیگر نمی‌توانست صبر کند" این است که "اما دیگر نمی‌توانستیم صبر کنیم". آمریکا شورای امنیت و اعضای آن را آنچنان تحت فشار گذاشت تا مجوز حمله آمریکا بنام سازمان ملل را صادر کنند. انگلستان از ابتداء در همان مسیری قرار داشت که آمریکا با فرانسه و شوروی، هر کدام با منطق خود، سرانجام به منطق آمریکا تسلیم شدند. فرانسه تا آخرین لحظات کوشید راهی جدا از آمریکا طی کند، اما با شکست تلاشهایش به جنگ پیوست. رای مثبت اتحاد شوروی به قطعنامه‌ای که زمینه ساز جنگ شد آغاز تغییر سیاست این کشور در قبال بحران خلیج فارس بود و برای همه صلح دوستان جهان تاسف بار بود. شوروی تحت تاثیر مشکلات داخلی خود با آمریکا به معامله پرداخت و موضعی گرفت که با کل سیاست صلح جویانه آن در تناقض است. دلایل شوروی هرچه باشد، مانع از انتقاد از نقش و مسئولیت این کشور در راهی که به جنگ انجامید نمی‌شود. در شورای امنیت تنها چین و با درجه‌ای

بقیه از صفحه ۳

شورای عالی (پارلمان) شوروی در روز چهارشنبه ۱۶ ژانویه قبل از آغاز جنگ قطعنامه‌ای به تصویب رساند که در آن تاکید شده است باید بدنبال راه حل‌های سیاسی و حل و فصل مسئله فلسطین بود. قرار است یک گروه از نمایندگان شورای عالی تحولات خلیج فارس را به دقت دنبال کنند. چند روز قبل از آن، تعدادی از نمایندگان پارلمان شوروی که در سال‌های گذشته در افغانستان جنگیده اند، طی ملاقاتی با صدام حسین در بغداد به وی اطمینان دادند که "اوضاع هر گونه که پیش رود، حتی یک سرباز شوروی در منطقه خلیج نخواهد جنگید".

آندری کوسیرف وزیر خارجه جمهوری روسیه در روز پنجشنبه ۱۷ ژانویه سیاست شوروی در قبال خلیج فارس را ناتوان خواند و گفت دولت شوروی در این مورد هر صه را به ایالات متحده و عراق واگذار کرده، "در سازمان ملل در جهت جریان آب شنا کرده است".

دولت شوروی عراق را در آغاز جنگ مقصر می‌داند. گارباچف در نطق خود گفت "روال فم انگیز رویدادها" ناشی از خودداری رهبری عراق از خروج از کویت

مواضع جمهوری اسلامی در قبال جنگ خلیج فارس

جلسات فوق العاده

مجلس و شورای امنیت ملی

روز ۵ شنبه مجلس شورای اسلامی با حضور مقامات بلند پایه یک جلسه غیر علنی در مورد شروع جنگ در خلیج فارس تشکیل داد. به گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی در این جلسه وزرای خارجه و دفاع و دبیر شورای امنیت ملی سخنرانی کردند. از جزئیات این جلسه خبری منتشر نشد. بعد از ظهر همان روز نیز جلسه فوق العاده شورای امنیت ملی تشکیل گردید.

تلاشهای تحریک آمیز

بنابه گزارش موجود محافل در حکومت تلاش می کنند سیاست رسمی جمهوری اسلامی در قبال جنگ خلیج فارس را تغییر دهند و آن را به سمت عراق و آمریکا متمایل سازند. همانگونه که در شماره های پیشین نشریه اکثریت گزارش کرده بودیم، در جمهوری اسلامی علاوه بر سیاست فعلی دولت نظراتی در جهت همدستی با نیروهای چند ملیتی به سرکردگی آمریکا برای نابودی توان نظامی عراق به عنوان "رتیب استراتژیک ایران در منطقه" وجود دارد. این نظر از سوی محافل شوونیست و افراطی وابسته به رژیم سابق نیز تقویت و تبلیغ می شود. در مقابل جریانات افراطی و ضد آمریکایی حکومت، خواهان همدستی با عراق علیه آمریکا هستند. همزمان با پایان یافتن محفل اولتیماتوم

همزمان با پایان محفل اولتیماتوم سازمان ملل متحد، جمهوری اسلامی به تلاشی در جهت جلوگیری از جنگ دست زد. هاشمی رفسنجانی در روز ۲۵ دی (۱۵ ژانویه) در دیدار با وزیر خارجه موریتانی گفت: بنظر ما اگر جنگ اتفاق بیفتد مسلمان ها و

بیانیه مشترک

جمهوری اسلامی و لیبی

جنگ فراگیر و حل بحران از طرق اسلامی و عربی فراهم آید. روز چهارشنبه ۱۶ ژانویه جمهوری اسلامی اعلام کرد که مانور بزرگ نیروهای مسلح در سواستان مرزی کشور را به تعویق انداخته است. هر چند دلایل تعویق این مانور به مدتی نامعلوم "مشکلات جغرافیایی و اقلیمی" عنوان شد، اما گفته شده است دلیل واقعی این تصمیم پرهیز از هرگونه تحریکی در شرایط انذار آمیز منطقه بوده است.

چند ساعت پیش از شروع جنگ و در پایان سفر عبدالسلام جلود عضو شورای فرماندهی لیبی به تهران دو رژیم بیانیه مشترکی در مورد لزوم جلوگیری از جنگ انتشار دادند. عبدالسلام جلود برای یک دیدار ۴ روزه به تهران آمده بود و قبل از ورود به کشور ما از بغداد و امان نیز دیدن کرده بود. در بیانیه پایانی سفر مرد شماره ۲ لیبی به ایران، دو رژیم خواستار آن شده بودند که اولتیماتوم سازمان ملل متحد به عراق مدتی دیگر تمدید شود تا شاید امکان جلوگیری از بروز

اطلاعیه ستاد فرماندهی کل قوا

متجاوز و توسعه طلب منهدم می شود و از بین می رود. او در سخنرانی دیگری به مناسبت سالگرد اعدام نواب صفوی با صراحت بیشتر و سخنان تندتری آمریکا را محکوم نمود و خاطر نشان ساخت متاسفانه در شرایط تلخی این لحظات راسپی می کنیم که از ساعات اولیه با مدام تاکنون شاهد پروازهای گسترده هواپیماهای آمریکایی و نیروهای چند ملیتی از پایگاه استکبار به سوی عراق هستیم که یک کشور اسلامی را در این ساعات منهدم می کنند و منابع اسلامی و مردم مسلمان را بمباران میکنند. او افزود: به علت سوء تدبیر و مدیریت بعث عراق وضع بین المللی به گونه ای شده است که عکس العمل منطقی و عادلانه ای نمی بینیم. کربوبی رئیس مجلس شورای اسلامی نیز جنگ را "ظایعه ای برای جهان اسلام و مردم مسلمان" اعلام کرد.

تهدیدات متقابل

جمهوری اسلامی و ترکیه

شروع جنگ گفته بود: ایران در مقابل تجزیه احتمالی خاک عراق بی تفاوت نخواهد ماند.

سرمدی سخنگوی وزارت خارجه جمهوری اسلامی به این مناسبت طی سخنانی گفت: جمهوری اسلامی ایران هیچ گونه قصد و تصمیمی برای ورود به خاک عراق ندارد و هرگونه ادعایی در این زمینه بی پایه و اساس است. جمهوری اسلامی همانگونه که بارها اعلام کرده است قویا معتقد به ضرورت حفظ تمامیت ارضی عراق است و تغییر جغرافیایی منطقه را نمی پذیرد. وی افزود: ما معتقدیم در شرایط فعلی به جای طرح مسایل تحریک آمیز باید همه تلاش ها جهت محدود ساختن دامنه جنگ و پایان دادن آن متوجه شود.

با شروع جنگ، جمهوری اسلامی در نخستین واکنش رسمی خود، اطلاعیه ای از سوی ستاد فرماندهی کل قوا منتشر ساخت. این اطلاعیه ۳ ماده ای، مواضع قبلی رژیم را مجدداً مورد تأکید قرار داد. در اطلاعیه فوق الذکر خاطر نشان شده است که نیروهای مسلح جمهوری اسلامی مرزها و حریم سرزمین اسلامی را مقدس می شمارند و با آمادگی کامل از مرزهای زمینی، هوایی و دریایی ایران در مقابل با هر تجاوزی دفاع می کنند. در این اطلاعیه از قول نیروهای مسلح گفته شده است که اجازه هیچ گونه استفاده ای از فضا و دریا و زمین ایران را به هیچ یک از طرفین درگیر نخواهند داد.

در نخستین روز جنگ هاشمی رفسنجانی در دیدار با وزیر خارجه قطر گفت: شاهد هستیم مسلمانان و منابع آنان به دست مستکبران و به خصوص آمریکایی

طی هفته گذشته رژیم های ترکیه و جمهوری اسلامی هشدارهای شدید الحنی در مورد اشغال احتمالی بخش هایی از خاک عراق به یکدیگر دادند. به گزارش رادیو اسرائیل از قول روزنامه حریت چاپ ترکیه. تورگوت اوزال رئیس جمهور ترکیه در دیدار با چند تن از رهبران حزب مام وطن به جمهوری اسلامی و سوریه هشدار داد که خیال هرگونه تجزیه عراق و تسلط یافتن بر بخشی از آن کشور را به دور بریزند. وی هم چنین با برپائی یک حکومت مستقل کرد در شمال عراق مخالفت کرد و گفت: تمام این مسایل باید به دور میز مذاکره و با شرکت ترکیه حل شود و چنین گردهمایی باید بعد از جنگ صورت گیرد. حسن روحانی دبیر شورای امنیت رژیم قبل از

تندروها وزیر بهداشت و درمان را

از کابینه رفسنجانی برکنار کردند

باشیم، نعت بفروشیم، قرارداد با شرکت های خارجی داشته باشیم و استقراض را تجویز کردیم، همه اینها سلطه بیگانه را نمی آورد، اما اگر آمد به مجلس و مجلس حضور داشت و کمیسیون های فنی خبر از اقدام و خریدها و نعل انفالالت داشتند، این چه نوع وابستگی می آورد؟ کربوبی تأکید کرد: مجلس با این موقعیتش باید حضور داشته باشد.

رئیس جمهور مجبور شد بودجه ارزی را به مجلس بفرستد زیرا می دانست که در این میدان بازنده خواهد شد و در نتیجه بهانه گیری شورای نگهبان که با هدف تضعیف بیشتر مجلس صورت گرفته بود، به بی اعتباری بیشتر خود آقایان فضا انجامید.

در زمینه متمم بودجه فضا تودهنی دیگری نیز از "وکلا" خوردند. و این تودهنی مربوط به جریان کاهش یک میلیارد ریال از اعتبارات مربوط به سازمان صدا و سیما بود که تندروها بدلیل وجود برادر هاشمی رفسنجانی در آنجا و سیاست های یک جانبه اش بنفع رئیس جمهور از آن به شدت ناراضی اند. شورای نگهبان به این کاهش یک میلیارد ریالی ایراد شرعی گرفت و تلویزیون نیز با همدستی شورای نگهبان تبلیغات زیادی علیه تصمیم مجلس به راه انداخت. اما رئیس مجلس دیر رسیدن دو روزه نامه مربوط به "ایراد شرعی" را بهانه کرد و

طی حکمی متمم بودجه را برای اجرا به دولت ابلاغ نمود. این کار موجب اعتراض شدید شورای نگهبان شد. صدور اطلاعیه ها از طرفین آغاز گردید. شورای نگهبان ابلاغیه مجلس به دولت را فاقد اعتبار قانونی اعلام کرد و کربوبی رئیس مجلس نیز با صدور اطلاعیه ای ضمن دفاع از اقدام خود و حمله به شورای نگهبان، به خامنه ای پیشنهاد کرد که برای حل اختلاف اقدام کند. خامنه ای موضوع را به مجمع تشخیص مصلحت نظام که از سوی خمینی برای داوری بین مجلس و شورای نگهبان ایجاد شده، احاله کرد. مجمع تشخیص مصلحت در ابلاغیه خود اجرای متمم بودجه به دولت را ابلاغ نمود و هملا جانب مجلس را گرفت. در این ابلاغیه گفته شده بود: با توجه به ضرورت اجرای فوری متمم بودجه، و نیز بدون اظهار نظر در مورد مجلس شورای اسلامی یا شورای نگهبان، متمم بودجه بدون تاخیر برای اجرا ابلاغ می شود.

نتیجه کشاکشهای اخیر و بویژه برکناری ایرج فاضل از کابینه رفسنجانی پیروزی هایی بود که خط امام پس از یک دوره شکست های پی در پی به دست آورد. این پیروزیها هر چند در برابر ضربات سنگینی که این جناح طی ماههای اخیر از ائتلاف رفسنجانی - خامنه ای خورده است، در توازن قوای دو طرف تأثیر چندانی ندارد، اما تاحدودی التیام بخش روحیه تندروها است و در عین حال نشانگر این موضوع است که آنها خیال ندارند میدان فراخ چپاول و فارتگری را که حکومت جمهوری اسلامی نامیده می شود به سادگی به حریف واگذارند. تندروها علیرغم شکست های بزرگ هنوز از نیرویی غیر قابل چشم پوشی در این زمینه، برخوردارند.

طی چند هفته اخیر مبارزات درونی جناح های هیات حاکمه، علاوه بر آشکاری های هر روزه در تریبون های مجالس و مناظر و جنگ قلمی در مطبوعات، بر روی چند موضوع معین بین مجلس و شورای نگهبان و دولت رفسنجانی متمرکز گردید. مهمترین نتیجه این کشاکشها استیضاح و برکناری ایرج فاضل وزیر مورد اعتماد هاشمی رفسنجانی از کابینه و وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی توسط تندروها بود.

طرح استیضاح فاضل علیرغم مقاومت های جناح هوادار رفسنجانی بالاخره با امضای ۱۹ تن از نمایندگان در مجلس مطرح گردید. در موارد بلند بالای مندرج در طرح استیضاح نمونه های متعدد ناتوانی فاضل در سازمان دادن به وضع بهداشت و دارو و بی توجهی او به افسار کم درآمد، مناطق محروم و جنگ زده مورد اشاره قرار گرفته است. از جمله جرایم فاضل در این استیضاح نامه، این بوده است که وی نیروهای حزب الهی را که در مسئولیت های مختلف وزارتخانه و موسسات مربوط به آن سوابق به اصطلاح درخشان داشته اند، کنار گذاشته و افراد بی تجربه و ضعیف را جایگزین آنها کرده است.

با مطرح شدن استیضاح رفسنجانی در ملاقات با فاضل و معاونین او که بیشتر جنبه نمایشی و اعلام موضع داشت، حمایت کامل خود را از وی بیان داشت و صراحتاً این استیضاح را دارای هدف سیاسی خواند. در مجلس نیز طرفداران رفسنجانی کوشیدند، مسئولیت او را ابقاء کنند. ولی موفق نشدند. فاضل ۶ ساعت به دفاع از خود پرداخت و سرانجام به یک رای از کابینه برکنار شد. او به ۱۱۵ رای احتیاج داشت ولی ۱۱۴ نفر به او رای اعتماد دادند. در جریان این کشاکش بخشی از تندروها نیز به فاضل رای اعتماد دادند. کربوبی رئیس مجلس تلاش کرد مانع از برکناری فاضل شود و از تصمیم مجلس ابراز تاسف کرد. رفسنجانی باز دست دادن عنصر مورد اعتماد خود، طی حکمی رضا ملک زاده را به سرپرستی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گماشت.

قبل از این کشاکش، مجلس در دو زور آزمایی پی در پی در مورد متمم بودجه سال ۶۹، شورای نگهبان رژیم را هم بی اعتبارتر از پیش ساخت. به هنگام رای به متمم بودجه سال ۶۹ کشور به مجلس، شورای نگهبان طی نامه ای به مجلس اعلام کرد که "چون بودجه ارزی مورد تسلط بیگانگان می شود و بودجه باید ریالی باشد، لازم است از درج بودجه ارزی در بودجه سالانه کشور در آینده خودداری گردد." بر اساس نظر شورای نگهبان هاشمی رفسنجانی از رای به بودجه ارزی به مجلس خودداری کرد، اما این اقدام مورد اعتراض شدید تندروهای مجلس قرار گرفت. کربوبی در این زمینه گفت: از سال ۶۳ تا به حال بودجه ارزی هم به مجلس می آمده و تصویب هم می شده که ناگهان شورای نگهبان مرقوم فرموده اند، آنهم توی متمم بودجه، بودجه ارزی نباید مطرح بشود. چون موجب سلطه بیگانگان می شود. دلار داشته

تغییر سیاست بی طرفی جمهوری اسلامی در قبال جنگ خلیج فارس، بویژه بر اثر تحولات غیر قابل پیش بینی روزهای آینده نظیر کشیده شدن پای اسرائیل به جنگ و یا از هم پاشیدگی رژیم عراق بکلی منتفی نیست. اما این تغییر سیاست در هر شرایطی اگر صورت گیرد یک خیانت تازه از سوی رژیم اسلامی به منافع ملی کشور ما خواهد بود.

تصویب

کلیات بودجه سال ۱۳۷۰

رفسنجانی گفت در لایحه بودجه سال آینده به نقاط محروم و کمتر توسعه یافته کشور و مناطق آسیب دیده توجه ویژه ای مبذول شده است.

او در این سخنرانی مدعی شد که: "افزایش قابل توجه تولید واقعی و مهار رشد فزاینده نقدینگی، موجب کاهش روند رشد قیمت ها شده، به نحوی که رشد شاخص زندگی در شش ماهه اول سال ۱۳۶۹، به ۵/۱ درصد رسیده است که نسبت به رقم شش ماهه سال ۱۳۶۸، یعنی ۲۴/۳ درصد حاکی از کاهش چشمگیری می باشد."

لایحه بودجه سال ۱۳۷۰ در کمیسیون بودجه مجلس شورا مورد بررسی قرار گرفت و تغییراتی در آن وارد شد. کمیسیون ۶ درصد بر میزان بودجه کل کشور افزود و کسری بودجه را ۲۱/۸ درصد بودجه کل پیش بینی کرد.

کمیسیون لایحه بودجه را برای تصویب به مجلس شورای ارائه داد. در روزهای ۲۵ و ۲۶ دی ماه کلیات لایحه بودجه سال ۱۳۷۰ پس از صحبت های نمایندگان موافق و مخالف به تصویب رسید.

هاشمی رفسنجانی در آذرماه بودجه سال ۱۳۷۰ را به مجلس شورا برده سخنرانی مفصلی پیرامون ارقام بودجه و خصوصیات آن ایراد نمود. او گفت میزان بودجه کشور ۷۰۸۸ میلیارد ریال برآورد شده که نسبت به پیش بینی هملکرد سال ۱۳۶۹، ۵۴/۶ درصد افزایش نشان میدهد و کسری بودجه ۱۱۵۳ میلیارد ریال پیش بینی شده است.

در لایحه بودجه سال ۱۳۷۰ باز هم هزینه های جاری دولت به میزان ۳۱/۱ درصد افزایش یافته است. دولت رفسنجانی در حالیکه اقتصاد کشور با بحران جدی روبرو است، هم چنان هزینه های نظامی و ارگان های سرکوب گر را افزایش می دهد. به گفته او "هزینه های جاری حفظ نظم و امنیت داخل کشور" در سال آتی ۴۰ درصد افزایش خواهد یافت. ترکیب درآمدهای مالیاتی به صورت زیر پیش بینی شده است:

۳۱/۷ درصد درآمدهای مالیاتی، ۵۵/۶ درصد درآمد نفت و گاز، ۱۲/۷ درصد سایر درآمدها.

تشکیل دژبان کل سپاه پاسداران در تهران

بی‌انضباطی و تخلفات مختلف در صفوف پاسداران و کمیته‌چی‌های رژیم به اندازه‌ای شدت گرفته که نگرانی مسئولین انتظامی کشور را برانگیخته است. رژیم برای مقابله با این بی‌انضباطی‌ها اقدام به ایجاد دژبان کل سپاه پاسداران در تهران نموده است. این دژبان از روز سه‌شنبه، هجدهم دی ماه با هدف «ایجاد نظم و انضباط بیشتر و جلوگیری از تخلفات پرسنل سپاه» کار خود را در سطح شهر تهران آغاز کرد. رحیم صفوی قائم مقام فرماندهی سپاه پاسداران وظایف دژبان کل سپاه را چنین برشمرد: این نیروها تمامی تردهای خودروها و نیروهای سپاه را تحت کنترل قرار خواهند داد. وی گفت: فرماندهی کل سپاه مصمم است نظم و انضباط نیروهای سپاه و بسیج در سطح شهر اجرا شود، چرا که نظم و تبعیت از قانون یک رکن اساسی برای سپاه محسوب می‌شود.

لازم به تذکر است که چندی پیش از این نیز محمد یزدی رئیس قوه قضائیه نسبت به تخلفات گسترده در میان مأمورین انتظامی هشدار داده بود.

افزایش شدید قیمت

خودروهای سواری داخلی

قیمت خودروهای سواری داخلی طی چند ماهه اخیر به مقدار قابل توجهی افزایش یافته است. به گفته یکی از بنگاه‌داران تهران این افزایش در مورد قیمت پیکان به ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار تومان رسیده است. بنابه گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی پیکان سواری مدل ۶۵۰۶۲ هزار تومان به فروش میرسد. این قیمت در مورد پیکان مدل ۶۹ به یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان می‌رسد. رنو مدل ۲۸۰۵۵۵ هزار تومان و مدل ۶۹ نزدیک به ۹۰۰ هزار تومان قیمت دارد. قیمت نیسان پاترول مدل ۶۹ به چهار میلیون و ۳۰۰ هزار تومان رسیده است.

گزارشگر اقتصادی خبرگزاری جمهوری اسلامی این گرانی قابل توجه را ناشی از هواملی نظیر عدم توزیع قطعات یدکی، متوقف شدن خط تولید پیکان و راه اندازی خط جدید خودرو پیکان با قوای محرکه پژو، لغو مجوزهای وارد کردن خودروهای ساخت خارج، تمایل مردم به خرید خودروهای ساخت داخل، عدم فعالیت شرکت‌های خودروسازی، وجود واسطه‌ها و دلال‌ها و فروش بعضی از خودروها توسط شرکت‌های دولتی و خصوصی، گزارش کرده است.

رای مجلس به بررسی

همکرد شهرداری تهران

اواسط این ماه مجلس شورای اسلامی بنا به درخواست نماینده مرنند، مبنی بر تحقیق و تفحص در مورد عملکرد شهرداری تهران رای مثبت داد. شهرداری تهران از زمانی که کرباسچی شهردار فعلی به ریاست آن منصوب شده یکی از مراکز کشمکش‌های جناحی است.

مخالفتان شهردار اقدامات جنجالی او را اعمال فشارهای اضافی بر دوش اهالی تهران می‌دانند و موافقتش این اقدامات را در جهت بهسازی و زیباسازی شهر تهران ضرور اعلام می‌کنند. دلیل رای مثبت مجلس به تحقیق پیرامون عملکرد شهرداری علاوه بر سوءاستفاده‌های گسترده مالی در زمان قبل از تصدی شهردار فعلی، اخاذی‌های گسترده‌ای است که بصورت نقدی و غیر نقدی از مردم تحت عنوان «خودداری»، صورت گرفته است و «هلت، میزبان و نحوه هزینه‌کردن آن» روشن نیست. این اخاذی‌ها علاوه بر عوارضی است که مردم بطور مرتب به شهرداری می‌پردازند، در این میان آنچه که ناروشتن و جالب توجه است، هلت ارایه پیشنهاد مربوط به بررسی عملکرد شهرداری تهران از جانب نماینده مرنند است!

اسرار پشت پرده

محمد باقر باقری نژادبان نماینده کازرون در مجلس اسلامی در سخنرانی پیش از دستور خود در تاریخ هفدهم دی ماه به وجود یک «باند مافیایی» در مسجد سلیمان اشاره کرد و از روسای قوه قضائیه، وزارت اطلاعات و بازرسی کل کشور و دفتر مرکزی ائمه جمعه خواستار متلاشی کردن این باند گردید. وی در قسمت دیگری از سخنانش به فجایعی که در روزارخانه‌های آموزش و پرورش و بهداشت و درمان و آموزش پزشکی رخ داده اشاره نمود و خواستار چاره اندیشی در این زمینه گردید. روزنامه‌هایی که نطق وی را بازتاب داده‌اند به ذکر جزئیات بیشتر نه در مورد آن «باند مافیایی» و نه «تجایع» مورد نظر نماینده مذکور نپرداخته‌اند. ظاهراً فجایع عنوان شده در مورد وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی همان لیست اتهامات بلند بالایی است که نمایندگان خواهان استیضاح دکتر فاضل وزیر این وزارتخانه، ارایه داده‌اند. اما منظور از فاجعه مورد نظر نماینده کازرون در آموزش و پرورش بر ماروشتن نیست.

کاهش بی سابقه ذخایر آب تهران و خطر قطع آب

در تهران اضافه کرد، رشد بی رویه جمعیت که اکنون به بیش از ۱۰ میلیون نفر رسیده است و عدم پیش‌بینی‌ها و اقدامات لازم جهت تأمین آب برای جمعیت عظیم و روبه‌افزایش تهران یکی از عمده ترین عوامل فوق‌الذکر است.

مطابق گفته‌های مسئولان سازمان آب، استفاده از ذخایر آب سد لار که یکی از پروژه‌های تأمین آب تهران به حساب می‌آید و تنها منبع پیش‌بینی شده برای سالهای خشک سالی بوده هنوز با دشواری‌های جدی مواجه است و کارشناسان رژیم هنوز موفق به آب بندی آن نشده‌اند، آنچه که

مسلم است مسئولین مربوطه تاوان همه بی‌سیاستی‌ها و بی‌خردی‌های خود را از مردم خواهند گرفت و هم اکنون رژیم قطع آب «بشترکین اسرافکار» به گوش میرسد. اما آیا این واقعا چاره بی‌آبی تهران خواهد بود؟

تهران پایتخت ایران را انبوهی از مشکلات از کمبود آب و کمبود برق تا آلودگی شدید هوا و محیط زیست تهدید می‌کند. زندگی در شهر بزرگ در زیر سیطره حکومتگرانی نادان و بی‌خرد روز بروز دشوار تر می‌شود.

از رویدادهای ایران

آزاد سازی یک جانبه اسرا

از طرف جمهوری اسلامی

روز پانزدهم ژانویه، یک روز قبل از شروع جنگ در خلیج فارس، خبرگزاری عراق اعلام کرد که در روز ۱۴ ژانویه رژیم ایران ۱۶۶ تن دیگر از اسرای جنگی این کشور را آزاد کرده است و این هده به بغداد بازگشته‌اند. در اوایل ماه گذشته نیز ۲۰۰ تن از اسرای عراقی آزاد شده بودند.

آزاد سازی یک جانبه اسرا توسط جمهوری اسلامی در شرایطی صورت می‌گیرد که بنابه گزارش‌های موجود هنوز ۲۰۰۰ اسیر ایرانی در زندان‌ها و بازداشتگاه‌های عراق به سر می‌برند. رژیم ایران اسنادی دال بر زنده بودن این اسرا به دولت عراق تسلیم کرده است، اما این دولت تاکنون بدون هیچ‌گونه توضیح قانع‌کننده‌ای از آزادی آنها خودداری می‌کند و حتی حاضر به توضیحی در مورد سرنوشت آنها نیست. وقوع جنگ و بمباران گسترده خاک عراق نگرانی نسبت به سرنوشت جان این هده را به شدت افزایش داده است.

اختلاف مالی پست با

شرکت‌های هواپیمایی

بدنبال بروز اختلافات مالی بین پست ایران و شرکت‌های هواپیمایی، ماه گذشته مراسلات پستی از ایران به بسیاری از کشورهای اروپایی متوقف شد. این اختلافات مالی به دلیل افزایش چند برابر بهای پست در ایران پدید آمد، شرکت‌های هواپیمایی طرف قرار داد، نیز خواهان افزایش بهای ترانسپورت شدند، اما پست ایران از پذیرش تقاضای شرکت‌های هواپیمایی سر باز زد و در نتیجه مراسلات پستی ایران به خارج متوقف شد. کیهان هوایی در شماره اخیر خود ضمن حمله شدید به پست ایران، نوشته است که پس از ۳ ماه اختلال در مراسلات پستی، آنها حاضر به توضیحی در این زمینه نشده‌اند. مسئول روابط عمومی پست، اعتصاب کارگران شرکت‌های خارجی طرف قرارداد را علت اختلال در مراسلات پستی به خارج ذکر کرده است. شایان ذکر است که از هفته گذشته بتدریج اختلال مذکور بر طرف شد و پخش محموله‌های پستی ایران در خارج آغاز گردید.

سفر نخست وزیر پاکستان

به تهران به تعویق افتاد

تعویق افتاد. در این اطلاعیه تاریخ بعدی این سفر قید نشده است. قرار بود نواز شریف روز ۲۰ ژانویه به ایران و سپس به ترکیه سفر کند. مسافرت او به ترکیه نیز به تعویق افتاده است.

وزارت امور خارجه روز جمعه ۲۸ دی ماه طی اطلاعیه کوتاه اعلام کرد که: با توجه به تحولات جاری در بحران خلیج فارس و با توافق ایران و پاکستان سفر پیش‌بینی شده نواز شریف نخست وزیر پاکستان به تهران به

اعتراض خانم دستغیب به رفسنجانی

گوهر الشریعه دستغیب که یکی از معدود زنان موجود در مجلس شورای اسلامی است، طی سخنانی به خطبه‌های نماز جمعه رفسنجانی در مورد روابط میان زن و مرد اعتراض کرد. خانم دستغیب گفت: مطلبی که اخیراً توسط ریاست محترم جمهوری از تریبون مقدس نماز جمعه مطرح شد جای بسی تأمل است که به جای استیفای حقوق زنان و رشد شخصیت ظلمی بر آنان روا شد. وی در ادامه متذکر شد که آقای رئیس‌جمهور به جای توصیه به مردان مومن که قدر دان پاکدامن‌ها و هفت وزریدگان باشند آنها را به استفاده چند ساعت و چند روز از زنان تشویق نمودند و این امر عواقب بسیار ناخوشایندی به دنبال داشته است. گوهر الشریعه دستغیب به رفسنجانی تذکر

تجدید رابطه

جمهوری اسلامی با اردن

بدنبال امضای یک موافقت‌نامه بین سفرای جمهوری اسلامی و اردن در سازمان ملل متحد، روابط دو کشور از روز ۲۵ دی ماه از سر گرفته شد و سفارتخانه‌های دو کشور بازگشایی گردید. روابط دو کشور ۱۰ سال پیش به دنبال شروع جنگ ایران و عراق و پشتیبانی اردن از عراق قطع شده بود. وزارت خارجه جمهوری اسلامی با صدور اطلاعیه‌ای، هلت از سرگیری مجدد رابطه با اردن را علاقه مقامات اردنی و گروه‌های مسلمان آن کشور اعلام کرده است.

قابل توجه است که طی ماه‌های اخیر و همزمان با تضعیف موقعیت ملک حسین، افراطیون مذهبی در اردن قدرت گرفته‌اند و ۵ وزیر وابسته به اخوان المسلمین وارد کابینه آن کشور شده‌اند. این تحولات در تجدید مناسبات دو جانبه‌بی‌تأثیر نبوده است.

تجدید رابطه با اردن مخالفت تندروها را برانگیخت و توضیحات وزارت خارجه و تقویت موضع گروه‌های افراطی نیز، مانع بروز این مخالفت نگردید. روزنامه کیهان چند روز پیش از آغاز روابط، طی مقاله‌ای از امکان تجدید رابطه جمهوری اسلامی با اردن ابراز نگرانی کرده بود و نوشته بود که از سرگیری مناسبات با این کشور تجدید رابطه با مصر و عربستان را بدنبال خواهد آورد و ضربه سنگینی بر جمهوری اسلامی خواهد بود.

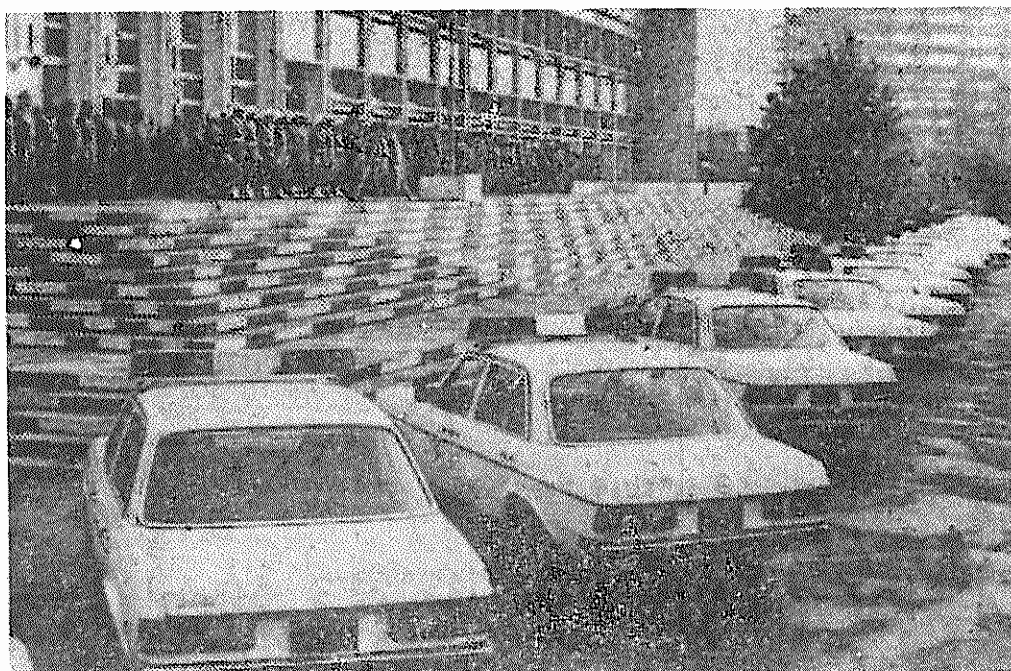
نرخ ارز

ارزهای خارجی در تهران هم چنان با نرخ‌های بسیار بالا مبادله میشوند. بنابه گزارش‌های رسیده، طی هفته گذشته دلار آمریکا ۱۴۳ تومان، لیره استرلینگ ۲۷۴ تومان، مارک آلمان ۹۴ تومان و فرانک فرانسه حدود ۲۷/۵ تومان معامله شده است.

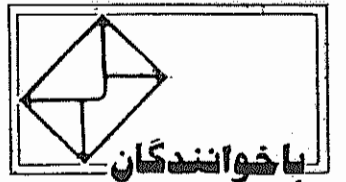
داده است که به جای پیشنهاد مانور تجمل و ازدواج‌های چند میلیونی بهتر است تشویق و تحریض برای ایجاد شرایط مطلوب جهت سوق جامعه به سمت تقوای الهی و وروابطی منطبق بر تعاریف دینی و ضرورت اجرای عدالت اجتماعی بکند.

بحث داغ میان موافقان و مخالفان سخنان رفسنجانی در مورد «ازدواج موقت» در روزنامه‌های رژیم ادامه دارد.

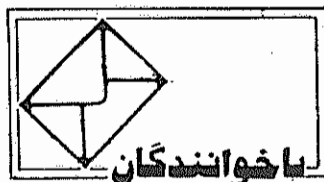
فعالیت گشت جدید کمیته با نام ((رعد)) آغاز شد

سد کرج، ذخایر آب به سرعت رو به پایان است.

با خوانندگان

با خوانندگان

با کدام انگیزه

مطلب زیر در ارتباط با نامه رفیق فرخ نگهدار به جرج بوش بر ایمان ارسال شده است:

آقای فرخ نگهدار... شما با کدام انگیزه و روزنه امید دست به چنین اقدامی زده‌اید شاید شما نیز به گفته آقای فریدون تنکابنی به منطق کهنه انتخاب بدو بدتر روی آورده‌اید و بدین وسیله خواسته‌اید خود را قانع نمائید که امپریالیست آمریکا نیز بر اثر تحولات اخیر بین‌المللی استحاله گردیده و می‌تواند از منافع خود در سراسر جهان چشم ببوشد و یا شاید با چنین تمسکی خواسته‌اید جز کسانانی نباشید که دست روی دست بگذارید و منتظر یک جنگ ویرانگر و خانمانسوز دیگر در خلیج فارس باشید که این البته انگیزه والاّی است اما جهان هر قدر هم ناعادلانه باشد در بعضی مواقع نمیتواند ایاری مقاومت در برابر افکار عمومی مردم داشته باشد. گمانیکه اگر آمریکا ترس از افکار ضدامپریالیستی مردم منطقه نمی‌داشت تا بدین حد در منطقه خلیج فارس از خود خویشتن داری و شکمپایی نشان نمی‌داد و منتظر جواز حمله شورای امنیت سازمان ملل نمی‌شد. و یا شاید بر شما نیز امر مشتبه گردیده که باید کلیه تصمیمات بین‌المللی در کاخ سفید گرفته شود و مردم قدرت تصمیم‌گیری ندارند که این مسئله نیز بر پادادان به آمریکا و دست کم گرفتن مردم منطقه خلیج فارس می‌باشد. مردمی که سالها با یک تازی و قلدر منشی آمریکا در منطقه مبارزه کرده‌اند و طعم تلخ آن را حس میکنند. و بالاخره شاید باورتان گردیده که ما مردم ایران و

بالاخره مردم جهان سوم باید همیشه منتظر قیم باشیم که از شرق و یا غرب با شاخه زیتون به یاری ما بشتابند و برای ما آزادی و دموکراسی به ارمقان آورند که این دیگر عادلانه و نادرست می‌باشد چرا که مردم ایران هر قدر هم تشنه آزادی و دموکراسی باشند باز هم به خودشان اجازه نمی‌دهند که دست تکدی به سوی دشمن دیرینه خود دراز کنند و از طلب آزادی و دموکراسی نمایند.

حال با تمام این تفاسیر و اوصاف بنده به انگیزه و یا روزنه امیدی که در جنابعالی نسبت به آمریکا به وجود آمده کاری ندارم ولیکن چه بجا می‌بود اگر شما نامه‌ای قابل توجه به شورای همکاری‌های خلیج فارس یا جامعه عرب و یا هر مجموعه‌ای که در رابطه با منطقه خلیج فارس می‌باشند می‌نوشتید و آنان را در خصوص یک راه حل منطقه‌ای دعوت به همکاری و اتفاق نظر می‌کردید تا هم همداری باشد به سران رژیم‌های منطقه که از مردم خود تا این حد بیگانه نباشند که برای بقای حکومتشان از کشوری که داعیه برتری جهانی دارد دعوت نمایند که به یاری آنها بشتابند و هم ارزشی بود به مردم منطقه که بیشتر انسجام و پایداری از خود نشان دهند و هم بالاخره تشویقی بود به همچون جامعه‌ای که تا بدین مرحله متفرق و وابسته نباشند و از خود تحرک و کارائی و استقلال رای نشان دهند.

با احترام حجت پارسائیان
۱۳۶۹/۱۰/۱۱

حکایتی از یک واعظ شیعی

چند روز پیش حکایتی خواندم از یک واعظ شیعی که بسیار جالب و شنیدنی است. با خود گفتم حیف است که دیگران از شنیدن این حکایت بی‌نظیر، محروم بمانند و لذا بر آن شدم که ضمن نگاشتن تخریضی بر این حکایت آن را به معرض دید دیگران بگذارم.

از جمله وضعی را که این حکایت تصویر میکند؛ کاملاً با رژیم ج - ا مطابقت دارد. رژیم هیجیب و منحصر بفرد که در دنیا نظیر ندارد. سران ج - ا از ایدئولوژی‌های جهان و مذاهب قدیم و معاصر ظاهراً فقط اسلام را به رسمیت می‌شناسند. و پیروان بقیه ادیان و ایدئولوژی‌ها را بی‌دین و مرتد و محدود الدن می‌نامند و می‌گویند باید اسلام بر جهان حاکم شود.

اما منظور آقایان از اسلام، نه اسلام در کلیت آن، با در نظر داشت همه فرق و دسته‌جات! بلکه اسلام شیعی است و منظورشان از شیعه نه همه نضله‌های آن، بلکه شیعه جعفری است و از پیروان شیعه جعفری نه همه آنان که پیروند، بلکه شیعیان متقیم ایران مد نظرند و از شیعیان ایران نه همه گرایشات فکری آن بلکه فقط آنان که در حکومتند و ظاهراً از طرف خدا برای ملت تعیین شده‌اند. حق دارند که همچون خمینی و خامنه‌ای ولی امر افتخاری مسلمانان عالم باشند و مسلمانان عالم هم بر جهان حاکم شوند. و در نتیجه رهبر عالم هم آقای خامنه‌ای بشوند و نمایند باری تعالی بر روی کره زمین! زهی خوش خیالی! در میان این احمق‌ها کسی هم نیست که شجاعت آن را داشته باشد و بگوید که این حرف‌ها مکتب هم نمی‌ارزد و آقایان ملاها در ایران خودمان در میان مردم هیچ‌گونه اعتباری ندارند و به زور سر نیزه حکومت میکنند! اگر قیر از این است می‌توانند شانس خود را در یک انتخابات آزاد امتحان کنند تا سیه روی شود هر که در او فتن باشد. و ادعای ولی امر مسلمان و رهبر جهان بودن هم پیشکش آقایان دورو

نام این شهید را به لیست اضافه کنید

محترماً

برای اطلاع شما از شرایط و حشیانه‌ای که رژیم جمهوری اسلامی بر علیه مخالفین خود اعمال می‌کند، آقای منوچهر افغانی دزکی مدتی پیش در شهر کرمانشاه دستگیر و بعد از چندی تیرباران شد. در زمان تحویل جسد به برادر بزرگتر وی اخطار می‌کنند که از برگزاری مراسم (گریه و زاری) و پوشیدن لباس سیاه خودداری کنند. شرایط کنونی ایران شرایط دستگیری - تعلیق و

شکنجه و دست آخر تیرباران مخالفین است. به شما می‌نویسم تا اسم برادرم را به لیست بشمار کشته شدگان معلوم و نامعلوم که چیزی جز آزادی و دموکراسی را نمی‌خواستند اضافه کنید. لطفاً در روابط خود با جمهوری اسلامی به نقض و نقدان حقوق بشر در ایران توجه فرمائید.

۱۳۹۱/۱/۳

متن سخنرانی آقای نعمت میرزاده تحت عنوان "فردوسی کیست؟ شاهنامه چیست؟" که در اکثریت شماره ۳۲۹ درج گردیده حاوی دو نکته اشتباه بارز است. از آنجائیکه اینجانب نیز دستی بر روی خاکستر این آتش دارم بی‌تفاوت بودن و مسکوت گذاشتن آنها را صواب و صلاح ندیدم؛ نکته اول در مورد نام خود شاهنامه است. ایشان از میان واژه "شاه" به عنوان صفت و "شاه" به عنوان اسم‌عام، بدون ارائه دلیل معتبری اولی را بر می‌گزینند. و ظاهراً سبب و محرک این کار مغفور بودن اسم شاه در شرایط حالیه ایران است و الا مثالی‌های شاهکار و شاه‌لوله و شاه بیت وی در مقام مقایسه با نام خداینامه (ماخذ شاهنامه) - که لاجرم فردوسی به پیروی از اصل نام شاه را جایگزین

پاسخ‌های کوتاه

جهانگیر بهمانی که "تنها بنا به خواهش یکی از دوستان آن شهید" برای ما فرستاده بودید، به دست ما رسید. به اطلاع شما و دوستان می‌رسانیم که وصیتنامه این رفیق شهید در شماره ۹۰ اکثریت به تاریخ ۲۳ دی ۱۳۶۴ به چاپ رسیده است.

دوستان عزیز، عباس و نعمت، گزارشات خبری جداگانه شما در باره تظاهرات در بن، اشتوکار و تهریر به دست ما رسید. متأسفانه تاخیر در دریافت نامه‌ها و تعطیلی ۱۵ روزه نشریه، اخبار مذکور را کهنه و غیر قابل استفاده نموده است. ضمن تشکر از زحمات شما، منتظر همکاری‌های بعدی هستیم.

واحد نورنبرگ "نیما" ترجمه مقاله "مراق تخلیه کامل یا ناکامل" با توجه به شروع جنگ خلیج فارس، تازگی خود را از دست داده است و حتماً شما هم با ما هم نظریه که درج آن در نشریه دیگر ضروری بنظر نمی‌رسد.

دوست عزیز، اکاشان، مطلب شما تحت عنوان "باران و من" به دست ما رسید. منتظر کارهای بعدی شما هستیم.

دوست گرامی محمود از ایتالیا، ترجمه مطالب "گسترده‌گی و فقر کمونیسم دولتی" و بیست و پنجمین کنگره فدراسیون جوانان کمونیست ایتالیا بدست ما رسیده است. خواهیم کوشید در فرصت مناسب از آنها استفاده کنیم.

دوست ارجمند، ج. مغرد، باپوزش از تاخیری که در پاسخ به مقاله ار سالی شمارخ داد، متذکر میشویم مطلبی که تحت عنوان "نام روسها در منابع یونان و ایران باستان و..." جهت چاپ در نشریه ارسال داشته‌اید. مطلبی است تحقیقی و بسیار تخصصی که ضمن ارزش بسیار آن برای متخصصان و علاقمندان، با فضای عمومی نشریه ما هم خوان نیست و صرفاً به همین جهت از درج آن خودداری می‌کنیم. امیدواریم که ارتباط شما با نشریه اکثریت، در زمینه‌های دیگر ادامه یابد.

دوستان گرامی ک، احمدی و حسن (تورنتو - کانادا)، مطالب کوتاه خبری شما متأسفانه برای درج در نشریه مناسب نبود. اکثریت هم چون یک نشریه هفتگی، کوشش دارد که اخبار مهم - بویژه در بخش خارجی - را در ظرف همان هفته منعکس کند. انعکاس اخبار کهنه خارجی آن هم در خارج از کشور برای خوانندگان جذابیتی ندارد و مطالبی که توسط همکاران راه دور در این زمینه به دست ما می‌رسد، معمولاً قابل استفاده نیست، مگر اینکه حاوی تحلیل‌ها و نکات تازه‌ای از حوادث مورد نظر باشد. ما شمارا به همکاری در این زمینه و بویژه ترجمه مطالبی که بر خوردار از اطلاعات و تحلیل‌های سودمند باشند، دعوت می‌کنیم.

دوست عزیز مه. هژیر، وصیتنامه شهید

شعر از نوباره ۱۲ ساله
سولماز

آه چه زیباست زندگی
آه چه زیباست صبح

باران من باران من در دلم
نفس من در دلم خوار می‌دارد
ولی فالاد بگر به جای صدای رعد و برق
صدای غرغریا مسلسل‌های آکیر
ولی فالاد بگیر به جای صدای دل خوار
صدای گوسن فراش آرزو بر من می‌آید
ولی فالاد بگیر به جای صدای خنده رسانی کودکان
صدای گریه و درد و یا مادرهای می‌آید که
بچه‌شان را از دست داده‌اند
و یا این که صدای گریه بچه‌هایی می‌آید که
در رومادر را فراموش کرده‌اند

آه چه زیباست زندگی

۱۳۶۲

تشدید بحران و درگیری در جمهوری های بالتیک شوروی

جمهوری های روسیه، لیتوانی، لتونی و استونی از سازمان ملل خواستند که برای بررسی اوضاع در جمهوری های بالتیک یک کنفرانس بین المللی برگزار کند. در دیدار روسای این جمهوری ها اعلام شد که در صورت به خطر افتادن استقلال یکی از جمهوری های فوق، دیگر جمهوری ها از پانخواند نشست.

یلتسین یک روز پس از ماجرای لیتوانی سر بازان شوروی را فراخواند که از فرمان حمله به شورونان سرپیچی کنند. او گفت: "تهدید علیه قانون و علیه خلق های بالتیک تنها بحران جدی تری را در روسیه دامن خواهد زد و وضعیت روس های مقيم دیگر جمهوری ها را دشوارتر خواهد نمود." یلتسین پس از بازگشت از جمهوری های بالتیک خواستار ایجاد سریع یک ارتش و یک سازمان امنیت مستقل برای جمهوری روسیه شد تا در صورت لزوم از استقلال روسیه دفاع کنند. گورباچف این برنامه یلتسین را بی اعتبار کننده بالاترین نهاد قدرت (پارلمان شوروی) دانست و اضافه نمود که چنین طرح هایی بر دامنه بحران و تنش ها خواهد افزود. وی از یلتسین خواست که از خود انتقاد کرده و برنامه ایجاد ارتش و سازمان امنیت مستقل را کنار نهد.

در همین حال تاراسوویچ نماینده شورای فدراسیون های شوروی که از یکشنبه ۱۳ ژانویه در لیتوانی به سر می برد، اعلام نمود که هدف سفرش کمک به پارلمان و دولت قانونی لیتوانی می باشد. وی گفت که می خواهد اوضاع را صادقانه تحت بررسی قرار دهد و به بهبود روابط جمهوری های بالتیک باری رساند. وی حوادث روز یکشنبه را جنایتی بزرگ خواند که باید مورد بررسی قرار گیرد. تاراسوویچ دیدار روز پنجشنبه خود با دانگ برگیس، رئیس جمهور لیتوانی، را سازنده و ثمر بخش خواند.

است در برابر تبلیغات ضد شوروی فرستاده های رادیو - تلویزیون ویلنا و اکشن نشان دهد، اما واکنش او احساسی و نه منطقی بوده است.

وزیر کشور شوروی نیز در پارلمان این کشور از ترکیب و ماهیت "کمیته نجات ملی" اظهار بی اطلاعی نمود.

روز دوشنبه اوضاع در شهر ویلنا رو به آرامش گذاشت. لاند برگیس، رئیس جمهور لیتوانی، توانست در شب منتهی به دوشنبه مردم را متقاعد کند که به خانه ها باز گردند. به گفته وی ارتش قول داده است که در صورت پراکنده شدن مردم از تصرف پارلمان خودداری کند. برگیس روز دوشنبه در مقابل نمایندگان پارلمان اعلام نمود که در تماس با گورباچف این سوال را مطرح نموده که در حال حاضر قدرت واقعی در اتحاد شوروی در دست کیست؟ هیچکس حاضر نیست مسئولیت وقایع خونین روز یکشنبه را بعهده بگیرد. برگیس افزود که گورباچف به نمایندگان شورای فدراسیون ها که از روز یکشنبه در ویلنا به سر می برند، برای مذاکره اختیار کامل داده است.

با اینهمه ارتش عصر دوشنبه وارد عمل شد و چتر بازان آن مرکز رادیویی "توضیحات" را به تصرف در آوردند. به گفته شاهدان چتر بازان از کارکنان فرستنده خواستند که محل را ترک کنند. این فرستنده برنامه تبلیغات جنبش "اسیودیس"، را پخش می کند. این جنبش در پارلمان لیتوانی اکثریت کرسی ها را در اختیار دارد. بوریس پوگو، وزیر کشور شوروی، روز دوشنبه اعلام نمود که برای "برقراری آرامش" در لیتوانی در شهرهای ویلنا و کاوناس حالت فوق العاده برقرار شده و از ساعت ۲۲ تا ۶ صبح مقررات منع رفت و آمد به اجراء می آید. به گفته پوگو ویلنا تحت کنترل یک فرماندهی نظامی قرار گرفته است.

در همین حال روسای

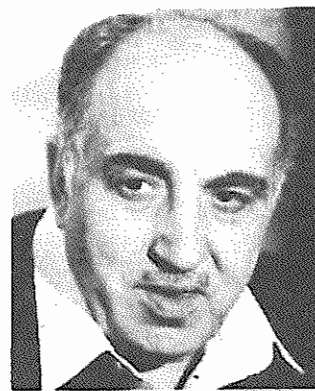
هجوم نیروهای ارتش شوروی در روز ۱۳ ژانویه به فرستنده تلویزیونی و پارلمان لیتوانی در شهر ویلنا که ۱۴ کشته و ۱۶۰ مجروح برجای گذاشت، اوضاع این جمهوری کرانه بالتیک را بیش از پیش متشنج نمود. چند روز قبل از این ماجرا مردم لیتوانی علیه افزایش قیمت ها توسط پارلمان جمهوری خود دست به تظاهرات زدند که نهایتاً به استعفای خاتم برونسکینه، نخست وزیر لیتوانی انجامید و پارلمان نیز مصوبه خود را پس گرفت. اقلیت روسی مقيم این جمهوری با این تصور که اکثریت مردم از پارلمان منتخب خود ناراضی و رویگردان شده اند، با تشکیل کمیته ای به نام "کمیته نجات ملی" در صدد برآمد که با همکاری ارتش پارلمان را تصرف کرده و دولت قانونی لیتوانی را برکنار نماید. اما گروه های بزرگی از مردم با حلقه زدن به دور پارلمان جلوی پیشروی نیروهای ارتش را سد نموده و برنامه "کمیته نجات جمهوری" را ناکام گذاشتند. پس از این ماجرا بسیاری گورباچف و دولت شوروی را مقصر اعلام نموده و صدور فرمان حمله را به وی نسبت دادند. اما گورباچف روز دوشنبه در جمع خبرنگاران از صدور فرمان حمله اظهار بی اطلاعی کرد و تاسف خود را از رویدادهای فم انگیز لیتوانی ابراز داشت. به گفته وی فرمانده ارتش در ویلنا برای پاسخگویی به درخواست کمک یک گروه از روشنفکران و کارگران وارد عمل شده است. فرمانده خود سوارانه نیروهای ارتش را وارد میدان کرده و سپس مافوق خود در منطقه بالتیک را با خبر نموده است. گورباچف اطمینان داد که واقعتاً ماجرا و شناخت عاملین اصلی ماجرا از سوی دادستان کل در دست بررسی است. دیمتری یازوف، وزیر دفاع شوروی، نیز هرگونه اطلاع خود از اقدامات ارتش در ویلنا را تکذیب نمود. او گفت که فرمانده ارتش در ویلنا در واقع خواسته

به رغم خبرهای قبلی مبنی بر برقراری آتش بین مخالفین دولت سوماتی و نیروهای ارتش، درگیری ها همچنان ادامه دارد و هیچ چشم انداز صلح آمیزی دیده نمی شود. این درگیری ها بیشتر منشا خانوادگی و قبیله ای دارد تاکنون به هلاکت شمار زیادی از اهالی و خرابی های وسیع انجامیده است. رادیوی دولتی سوماتی چهارشنبه شب (۱۶ ژانویه) اعلام نمود که میان نیروهای دولتی و نیروهای "کنگره" متحد سوماتی "آتش بس برقرار شده است. این خبر از سوی "کنگره" متحد سوماتی (USC) مورد تأیید قرار نگرفت. نماینده این کنگره در لندن ضمن تکذیب این خبر اعلام نمود که درگیری تا استعفای زیادبار، رئیس جمهوری سوماتی، ادامه خواهد یافت. زیادبار در فرودگاه موگادیشو به سر میبرد که هنوز در دست نیروهای دولتی است. جمعیت دومیلیونی شهر موگادیشو در نتیجه منازعات در وضعیت صعب و دشواری به سر می برند. مایحتاج عمومی و نیازمندی های پزشکی در این شهر کمیاب شده اند و گرسنگی و بیماری جان های بسیاری را تهدید می کند.

تصمیم خود را گرفت، تصمیمی که برای آخرین بار، در مذاکرات نهم ژانویه ژنو، توسط جیمز بیکر به طارق عزیز ابلاغ شد. یا تسلیم بلا قید و شرط یا جنگ. وضعیت وخیم اقتصاد آمریکا اجازه نمی داد که نیم میلیون نظامی آمریکایی برای مدتی طولانی بدون درگیر شدن در

ترور دوتن از رهبران بلند پایه ساف

سازمان تروریستی ابونضال در سال ۱۹۷۴ از ساف کنار گذاشته شد و خود ابونضال هم به سبب اقدامات تروریستی اش به مرگ محکوم گردید. صالح خلف (ابویاز) پس از یاسر عرفات بلند پایه ترین مقام ساف به شمار می آمد. وی در یافا زاده شد. برای تحصیل به قاهره رفت و در رشته های فلسفه، روانشناسی و تعلیم و تربیت فارغ التحصیل شد و سپس به قاهره بازگشت. وی یکی از بنیانگذاران سازمان فتح بود و تا سال ۱۹۷۰ ریاست بخش امنیتی و امور داخلی ساف را بعهده داشت. وی چند ساعت پیش از مرگ در مصاحبه ای با یک روزنامه فرانسوی هدم ارتباط میان بحران کویت و مسئله فلسطین را رد نمود، اما در همین حال مخالفت خود با این امر که مسئله فلسطین به خرابی و ویرانی مناطق و کشورهای عربی بیانجامد را نیز ابراز داشت.

ابویاز

ابوالهول

ادامه درگیری های شدید در سوماتی

به عنوان پشتوانه محکم پولی به کار می آید، و هنگامی که بحران کاملاً پدیدار میشود، معمولاً بخشی از ذخیره طلا به پول تبدیل شده و همین امر سبب کاهش ارزش طلا میشود. قیمت برابری دلار در برابر مارک آلمان نیز کاهش یافت، اما قیمت نفت نیز تا یک سوم کاهش یافت. یک بشکه نفت (۱۵۹ لیتر) که تا پیش از جنگ ۳۰ دلار خرید و فروش می شد، در روز ۱۷ ژانویه به ۲۰ دلار تنزل یافت. این میزان پایین ترین قیمت پس از ورود نیروهای عراقی به کویت است.

ابوالهول سال ۱۹۳۹ در جلیله به دنیا آمد، جوانی را در سوریه گذراند و سپس برای تحصیل به آلمان فدرال رفت. وی سمت های مختلفی را در ساف بعهده داشت و از سال ۱۹۸۸، یعنی پس از قتل ابوجهاد مسئول هدایت قیام فلسطینیان در مناطق اشغالی بود.

افزایش چشمگیر ارزش سهام در

سراسر جهان و کاهش فاحش قیمت نفت

بحران اقتصادی پدید می آید طلا به عنوان پشتوانه محکم پولی به کار می آید، و هنگامی که بحران کاملاً پدیدار میشود، معمولاً بخشی از ذخیره طلا به پول تبدیل شده و همین امر سبب کاهش ارزش طلا میشود. قیمت برابری دلار در برابر مارک آلمان نیز کاهش یافت، اما قیمت نفت نیز تا یک سوم کاهش یافت. یک بشکه نفت (۱۵۹ لیتر) که تا پیش از جنگ ۳۰ دلار خرید و فروش می شد، در روز ۱۷ ژانویه به ۲۰ دلار تنزل یافت. این میزان پایین ترین قیمت پس از ورود نیروهای عراقی به کویت است.

دوتن از نزدیکترین همکاران عرفات روز دوشنبه ۱۴ ژانویه در تونس به ضرب گلوله از پای در آمدند. هائل عبدالحمید معروف به الیاس ابوالهول رئیس بخش امنیتی و صالح خلف معروف به ابویاز، معاون ساف، در خانه ابوالهول مورد سو قصد قرار گرفته و کشته شدند. یکی از محافظان ابوالهول به نام "حمص عبدالله" با گروه تحت فرماندهی اش پس از انجام سو قصد، همسر و دختر ابوالهول را به گروگان گرفته و خواستار هوابمایی برای خروج از تونس شد، اما پلیس تونس توانست آنها را خلع سلاح و دستگیر نماید. دلایل سو قصد و عاملین اصلی آن هنوز هم ناروشن و ناشناخته اند. پاره ای محافل این قتلها را به درگیری های درونی ساف و برخی به سازمان جاسوسی اسرائیل (موساد) مرتبط می سازند. حمص عبدالله ظاهراً از اعضای پیشین سازمان تروریستی ابونضال بوده که از یک سال پیش دوباره با سازمان فتح (بزرگترین سازمان ساف) پیوسته است. نماینده ساف اعلام کرد: "ما هنوز نمیدانیم که حمص برای چه کسی کار می کند. ولی بعید نیست که او ارتباط خود با ابونضال را هنوز قطع نکرده باشد. بعید هم نیست که وی جاسوس اسرائیلی ها باشد."

افزایش چشمگیر ارزش سهام در

سراسر جهان و کاهش فاحش قیمت نفت

با آغاز جنگ در منطقه خلیج فارس در بازارهای بورس جهان اوراق سهام افزایش قیمت چشمگیری یافتند. در آغاز ماه اوت، یعنی همزمان با حمله عراق به کویت ارزش سهام به نحو بیسابقه ای رو به کاهش گذاشت، زیرا که خطر آغاز و گسترش جنگ روز به روز قوت بیشتری میگرفت. شروع جنگ ارزش اوراق سهام را به میزان ۵٪ افزایش داد و به سطح قیمتهای سه هفته پیش رساند. در همین حال بهای طلا به شدت کاهش یافت. هنگامی که نشانه هایی از

"دینامیسم" جنگ

یک معامله بر سر روندهای آتی در منطقه، دستور خروج نیروهایش از کویت را صادر کند. به نظر می رسد همه گامهایی که پیش از صدور قطعنامه ۲۹ نوامبر شورای امنیت برای وادار کردن عراق به خروج از کویت برداشته شد، از نظر آمریکا نوعی رفع تکلیف و زمینه سازی برای اقدام اصلی در روز ۱۷ ژانویه بوده است. اگر فیراز این باشد، شتاب در تصویب قطعنامه های پیاپی در شورای امنیت را چگونه می توان توضیح داد؟

"دینامیسم" جنگ، "خودجوشی" روندی که این تراژدی را به منطقه تحمیل کرده است، از هنگامی آغاز شد که جرج بوش تصمیم گرفت صدها هزار نفر از نیروهای نظامی آمریکا را به عربستان بفرستد. می گویند پس از حمله عراق به کویت، میان مشاوران بوش و خود او در مورد نحوه درگرفت در قبال این امر، بحثی در گرفت که در جریان آن، یکی از این مشاوران گفت: "ما را به کویت چکار؟ مگر کویت چیزی بیش از یک پمپ بنزین است؟" ما بوش از آغاز معتقد بود که باید به عراق ضرب شست نشان داد. برای نشان دادن چنین ضرب شستی، روال مطلوب و ایده آل این نبود که صدام حسین در پاسخ به فراخوان های مختلف، تحت فشار تحریم اقتصادی و یادر

برای اشتراك نشریات «کار» و «اکثریت» در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراك، تمريستی و يارسيد بانكي برداخت بهای اشتراك به آدرس نشریه ارسال نماييد:

بهای اشتراك	نشریه «کار»	نشریه «اکثریت»
□ شش ماهه	□ شش ماهه	□ شش ماهه
□ يك ساله	□ يك ساله	□ يك ساله

آدرس كامل (لطفاً خوانا بنويسيد)

AKSARIYAT NO. 334 MONDAY 21 JAN 1991	اکثریت نشریه سازمان فداييان خلق ايران (اکثریت) در خارج از کشور
آدرس: AKSARIYAT POSTFACH 1810 31000 AACHEN GERMANY	حساب بانكي: M.ABD NR-35263011 37050198 Stadtsparkasse Köln GERMANY